Milliyet

ÇOCUK

3 Haziran 1985 ● Sayı: 23 ● 80 Lira
KDV Dahil

TÜRK TİCARET BANKASI
İŞBİRLİĞİ İLE HAZIRLANAN
BÜYÜK COĞRAFYA ANSİKLOPEDİSİ
Eki ile

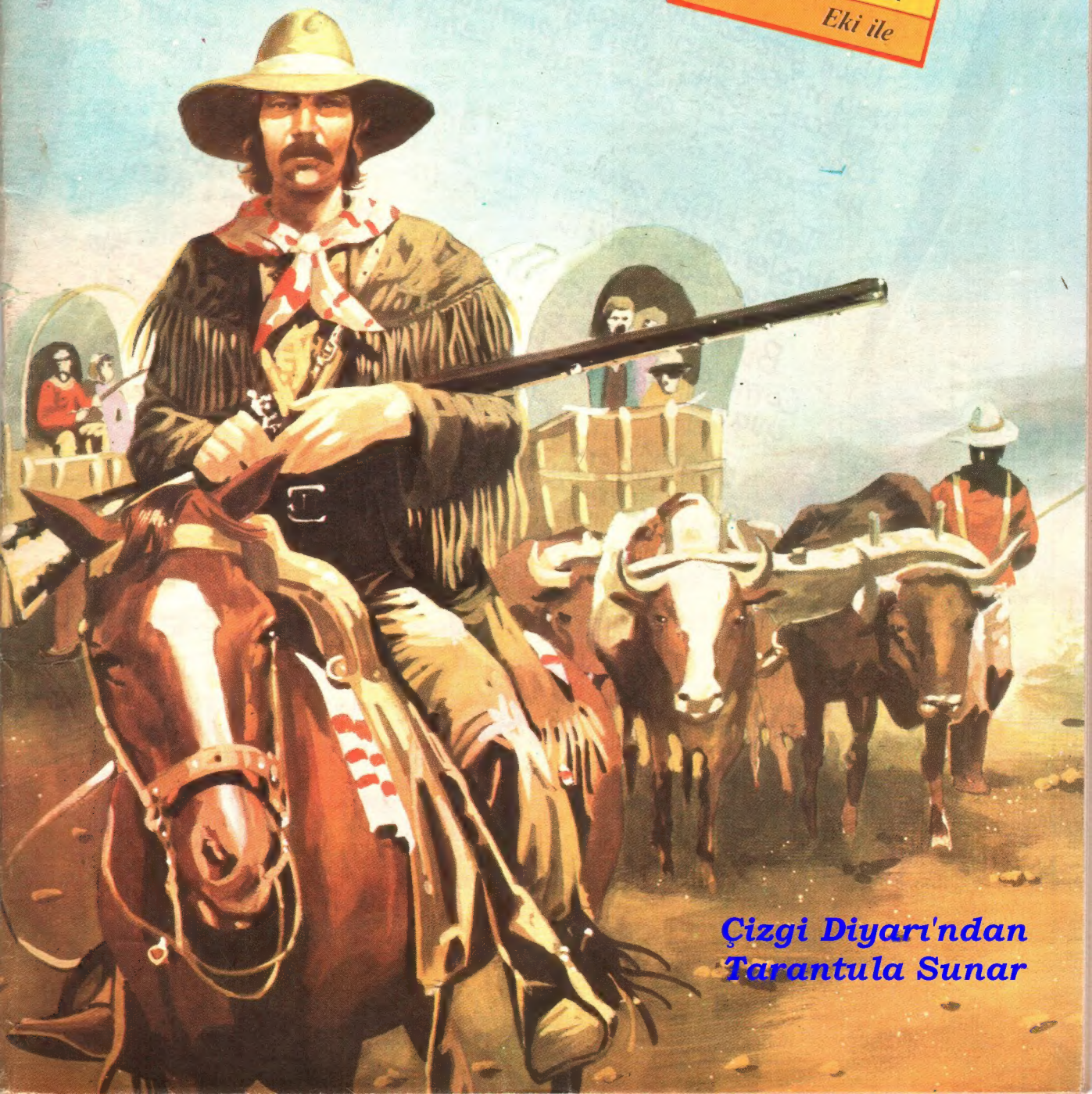

Çizgi Diyarı'ndan Tarantula Sunar

Anneme, babama açık teşekkür!

Sınıfımı geçtim. Annem ve babam başarımı kutlamak için bir bilgisayar aldılar bana. Hem de Commodore! Nasıl da bildiler ne istediğimi...

Uzun yaz tatilinde, Commodore'umla çılgınca uzay maceraları yaşayacağız. Satrancım ilerleyecek. Belki beste yapmaya bile başlarım. (Önce Basic'i öğreneyim, kendi programlarımı da yazacağım.)

Tatil bitip, okul başladığında, Commodore'um derslerimde yardım edecek bana. Koleş sınavlarına daha güçlü hazırlanacağım.

Bu kadar başarılı olmasam da alırlardı Commodore'u. Eksiklerimi gidereyim, yeni yıla daha iyi hazırlanayım diye.

Bilgisayarlarla şimdiden tanışmamı sağlayan anneme ve babama teşekkür eder, ellerinden öperim.

MARKOM

bizden size

YENİ BİR ÇİZGİ-ROMAN

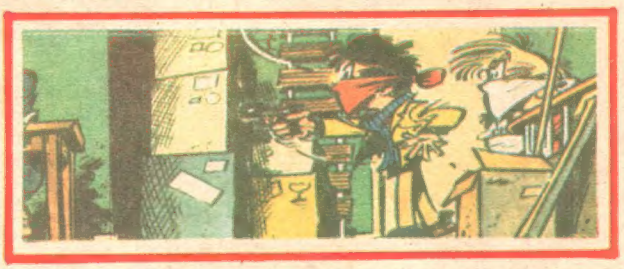

BU sayımızda, dergimizin eski bir çizgi-roman kahramanının yeni bir serüvenine başlayacağız sevgili okurlarımız. Dergimizi uzun bir süredir alanlar anımsayacaklardır, **"Totoş"** adlı çizgi-roman, iki yıla yakın dergimizde yayımlanmış, okurların olağanüstü ilgisiyle karşılanmıştı. Totoş adlı çizgi-romanın yayımlanmasından sonra, çizgi-romanın tanınmış tiplerinden **"Püskül ile Çilli"**nin de serüvenleri yayımlanmış, kendine özgü bir mizah anlayışıyla hazırlanmış bu çizgi-roman da çok ilgi toplamıştı.

Milliyet Çocuk Dergisi'ne uzun bir süredir gelen okur mektuplarında, **Totoş**'un ve **Püskül ile Çilli**'nin sürvenlerinin yeniden dergide yayımlanması isteniyordu. Ama, Totoş'u ve Püskül ile Çilli'yi çizen ressam onların serüvenlerini çizmeye bir süre ara verdiğinden, okurlarımızın bu isteklerini yerine getiremiyorduk.

"Totoş"un yeni serüveni, geçtiğimiz aylarda Avrupa'da yayımlandı. Biz de, çizgi-romanın Türkiye'deki yayın hakkını satın alarak okurlarımızın isteklerini yerine getirmiş olduk. Bu haftadan başlayarak sizlere sunacağımız **"Totoş"**u hepinizin soluk soluğa, çoğu zaman da kahkahalarla gülerek okuyacağınıza inanıyoruz.

ÖYKÜMÜZ **Ömer Seyfettin**'den. Edebiyatımızın ünlü öykücüsü ve sade dil akımın öncüsü olan Seyfettin'in yaşam öyküsü kısaca şöyle:

Gönen'de 1884 yılında doğan Ömer Seyfettin, İstanbul'daki Harbiye Mektebinden piyade asteğmeni çıktı. Yurdun çeşitli yerlerinde görevde bulunduktan sonra ordudan ayrıldı. Genç Kalemler dergisinde yazılar yazmaya başladı. İtalyan Savaşı ve Balkan Savaşı'na katıldı. İstanbul'a dönünce Kabataş Lisesi'nde öğretmenliğe başladı ve ölünceye dek mesleğini sürdürdü.

Ömer Seyfettin şiir, öykü, makale, fıkra, anı, roman, tiyatro türlerinde çok sayıda ürün vermiştir. Yapıtlarından bazıları ise şunlardır:

İlk Düşen Ak, Yüksek Ökçeler, Gizli Mabet, Efruz, Bey, Bahar ve Kelebekler, Beyaz Lale, Dalga...

Esenlik dileklerimizle...

Milliyet ÇOCUK DERGİSİ

İmtiyaz Sahibi:
AYDIN DOĞAN

Genel Müdür:
MUHİTTİN KÂZIMOĞLU

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
MEHMET İLKORUR

Teknik Sekreter
AYSEL UĞUR

Teknik Danışmanlar:
YETKİN ALDİNÇ
MEHMET YALAZI

Kapak: **NACİ KÖKSAL**

Adres:
MİLLİYET ÇOCUK DERGİSİ
Milliyet Yayınları Prof. Kâzım İsmail Gürkan Cad. No: 10 Cağaloğlu-İstanbul
Telefonlar:
526 83 86 - 520 83 94
528 42 67 - 528 55 76

Abone Koşulları:
Yıllık: 4680 TL.
Altı Aylık: 2340 TL.
Abone ve Satış İçin Başvuru:
Milliyet Çocuk Dergisi Satış Servisi, Cağaloğlu - İSTANBUL
Türkiye'de Satış Fiyatı: 80 TL
Kıbrıs'ta Satış Fiyatı: 100 TL.
3 Haziran 1985
Sayı: 23 Yıl: 14 Cilt: 3.

Milliyet Yayın A. Ş. Ayazağa Ofset Tesisleri'nde hazırlanmış ve basılmıştır.

içindekiler

Bizden Size 3
Red-Kit 4-7
Öykü 8-9
Sinema-TV 10-11
Gezerek Söyleşerek 12-13
Bilmece Bulmaca 14
Totoş 15-18
Öykü 19
Bilmece Bulmaca 20
Siyah Kısrak 21-24
Okurdan Okura 25-26
Şirinler 27-30
Bilmece 31
Öykü Devam 32
Robin 33
Bilim Dünyası 34-35
Spor 36-37
Pul 38
Altı Kafadar 39-42

okurun sesi

Derginizi üç aydır alıyorum. Ansiklopedi ekini ve Şirinler'i çok seviyorum. Sizden okul şarkıları yayınlamanızı istiyorum.

Volkan Hebepçi/İstanbul

Derginizi 5 yıldır alıyorum ve zevkle okuyoruz. Bilmece Bulmaca, Şirinler, Spor, Bilim Dünyası ve Test ekini çok seviyoruz. Sizden istediğimiz çizgi film kahramanlarının posterlerini yayınlamanız.

Nurgül Altıntaş ve Tamer Beceren/İzmir

Derginizi beş yıldan beri alıyorum. Çizgi-romanları ve test ekini çok seviyorum. Sizden isteğim Kara Şimşek dizisindeki David Hesselhoff'un posterini yayınlamanızdır.

Aslı Akdeniz/İzmir

Derginizi bir yıldır alıyorum. Red-Kit'i severek okuyorum. Bilmece Bulmaca sayfasının arttırılmasını ve Cimcime'nin yeniden yayınlanmasını istiyorum.

Özlem Başer/Adana

Derginizi uzun zamandır alıyorum ve severek okuyorum. Sizden isteğim çizgi-roman kahramanlarının posterlerini yayınlamanız ve derginin sayfalarını arttırmanız.

Akın Çam/İzmir

KARA TEPELER

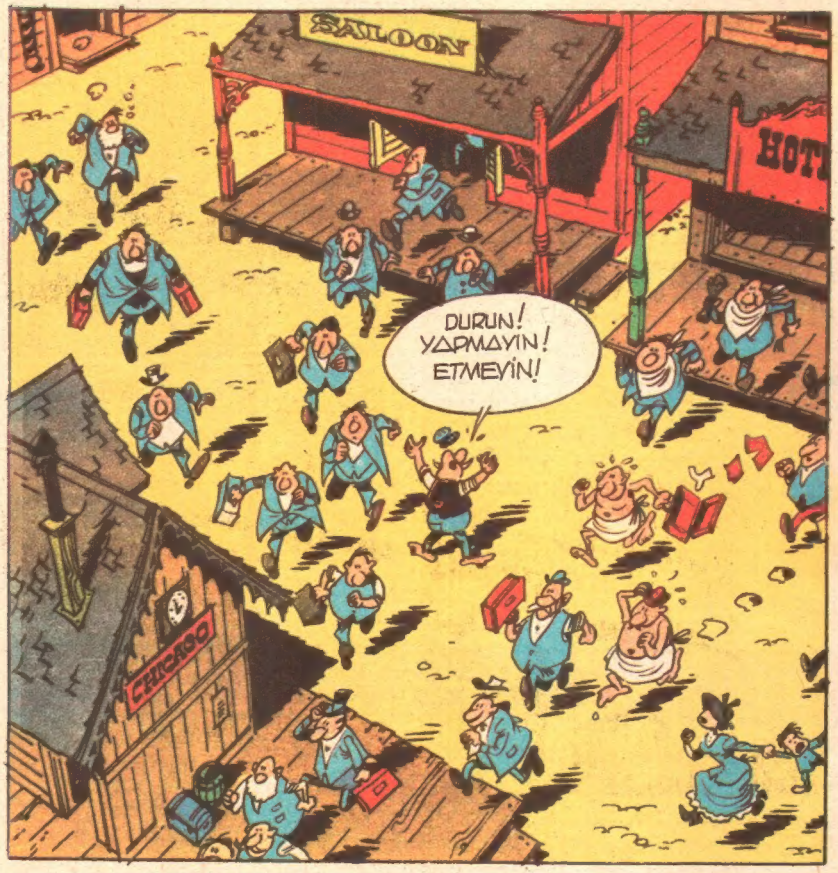

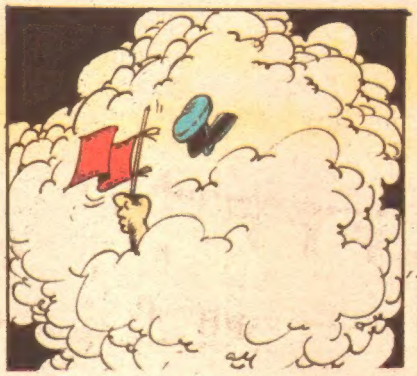

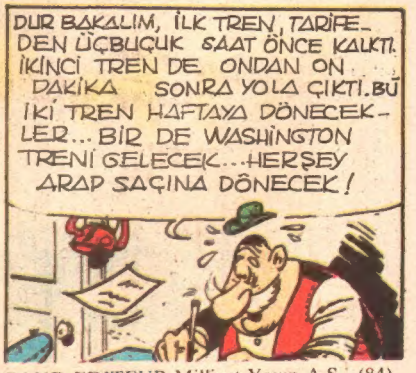

Copyright (Yayın Hakkı): DARGAUD EDITEUR-Millivet Yayın A.Ş. (84)

ATA SÖYLEYİN DE AYAĞIMA BASMASIN...
AY!
İTMEYİN BE!
NEDEN O TREN, TARİFE SAATİNDEN ÖNCE KALKTI?
SANIYORUM, BİZDEN DAHA ACELESİ OLAN BİR YOLCU TAŞIYOR OLMALI... EĞER O TRENİ YAKALARSAN İKİ MİSLİ PARA ÖDERİM SANA!
OLDU! AMA BU BİRAZ DA SANA BAĞLI. BAŞARMAMIZ İÇİN SENİN ELİNİ BİRAZ ÇABUK TUTMAN GEREKİYOR.
O SIRADA DİĞER TRENDE
BU DUMAN DA NESİ? GALİBA BAŞKA BİR TREN VAR PEŞİMİZDE!
HERHALDE ŞİKAGO'DAKİ YEDEK LOKOMOTİFTİR.
BİR HAFTADAN ÖNCE BAŞKA TREN OLMADIĞINI SANIYORDUM.
ONLARI ALDATMAMIZ GEREK! ANLADIN MI?
BU BİRAZ ZOR. ÇÜNKÜ VAGONLAR AĞIRLIK YAPIYOR. FAZLA HIZLI GİDEMİYORUZ.
ÖYLEYSE GİT DE VAGONLARI GÖZ!
AMA GİDİP ÖBÜR TRENE ÇARPACAKLAR.
VAH, VAH! ÇOK ÜZÜLDÜM DOĞRUSU!

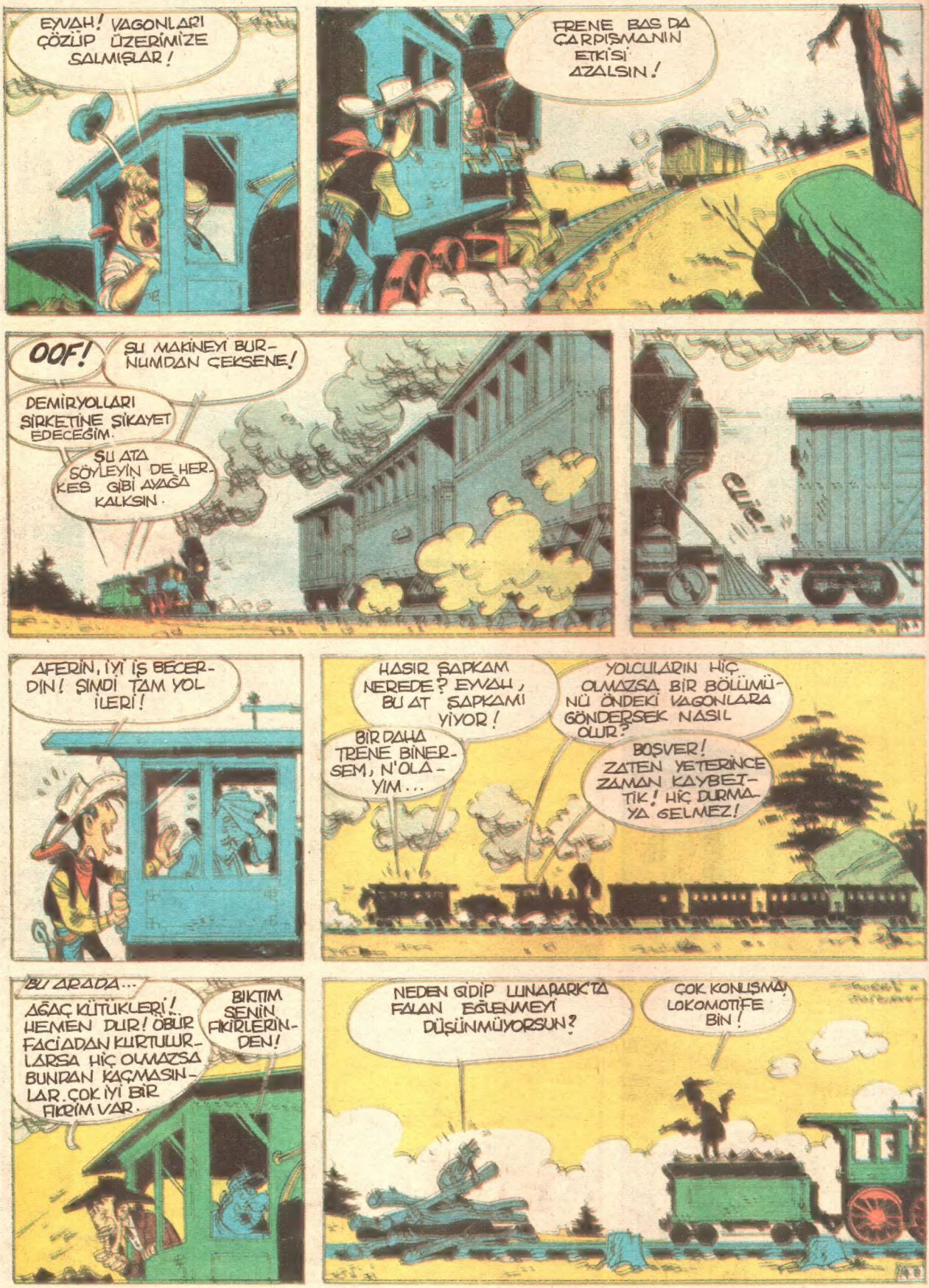
EYVAH! VAGONLARI ÇÖZÜP ÜZERİMİZE SALMIŞLAR!
FRENE BAS DA ÇARPIŞMANIN ETKİSİ AZALSIN!
OOF!
ŞU MAKİNEYİ BURNUMDAN ÇEKSENE!
DEMİRYOLLARI ŞİRKETİNE ŞİKAYET EDECEĞİM.
ŞU ATA SÖYLEYİN DE HERKES GİBİ AYAĞA KALKSIN.
cuie!
AFERİN, İYİ İŞ BECERDİN! ŞİMDİ TAM YOL İLERİ!
HASIR ŞAPKAM NEREDE? EYVAH, BU AT ŞAPKAMI YİYOR!
YOLCULARIN HİÇ OLMAZSA BİR BÖLÜMÜNÜ ÖNDEKİ VAGONLARA GÖNDERSEK NASIL OLUR?
BİR DAHA TRENE BİNERSEM, N'OLAYIM...
BOŞVER! ZATEN YETERİNCE ZAMAN KAYBETTİK! HİÇ DURMAYA GELMEZ!
BU ARADA...
AĞAÇ KÜTÜKLERİ! HEMEN DUR! ÖBÜR FACİADAN KURTULURLARSA HİÇ OLMAZSA BUNDAN KAÇMASINLAR. ÇOK İYİ BİR FİKRİM VAR.
BIKTIM SENİN FİKİRLERİNDEN!
NEDEN GİDİP LUNAPARKTA FALAN EĞLENMEYİ DÜŞÜNMÜYORSUN?
ÇOK KONUŞMA! LOKOMOTİFE BİN!

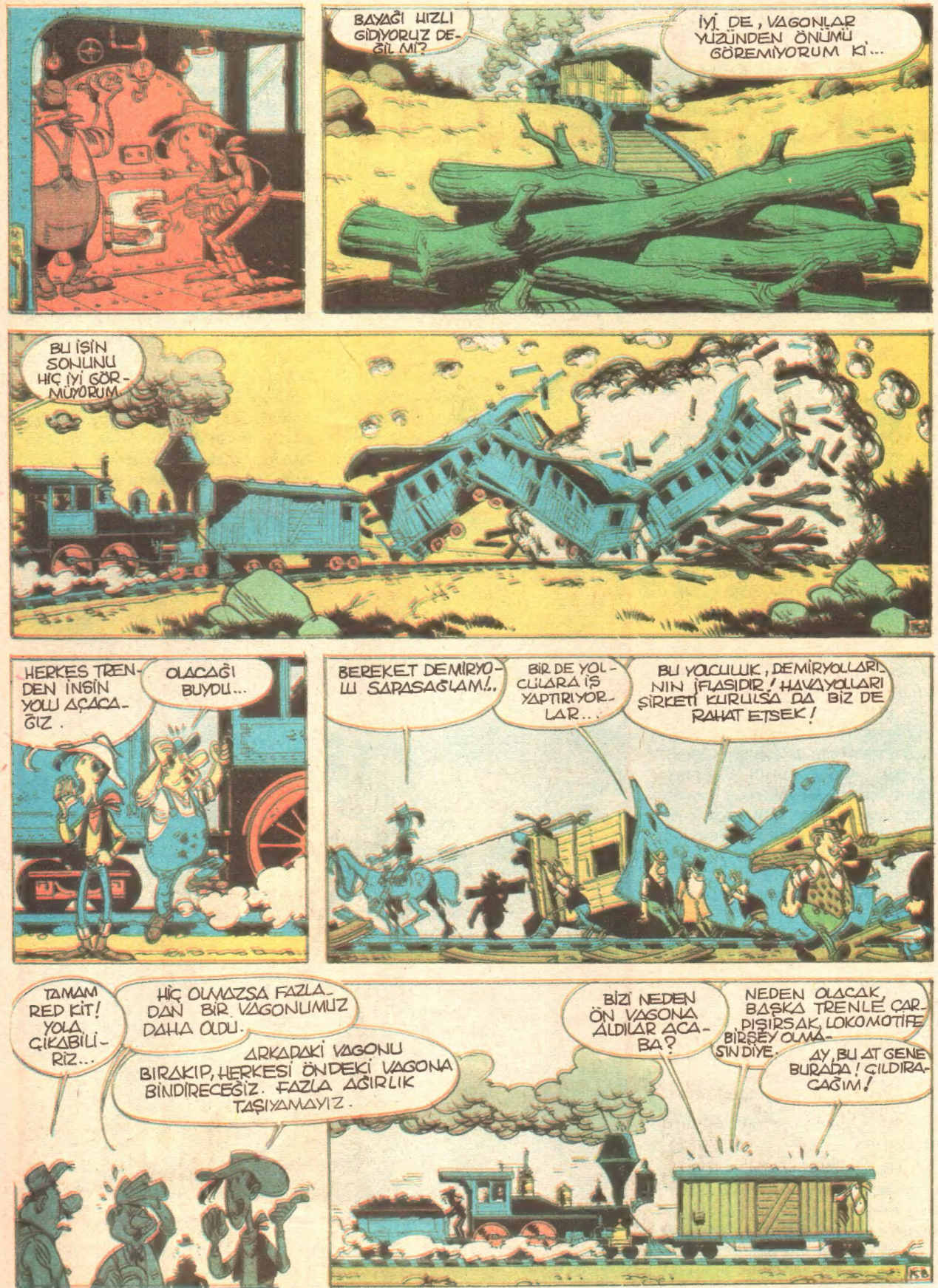
BAYAĞI HIZLI GİDİYORUZ DEĞİL Mİ?
İYİ DE, VAGONLAR YÜZÜNDEN ÖNÜMÜ GÖREMİYORUM Kİ...
BU İŞİN SONUNU HİÇ İYİ GÖRMÜYORUM.
HERKES TRENDEN İNSİN YOLU AÇACAĞIZ.
OLACAĞI BUYDU...
BEREKET DEMİRYOLLU SARASAĞLAM!..
BİR DE YOLCULARA İŞ YAPTIRIYORLAR...
BU YOLCULUK, DEMİRYOLLARININ İFLASIDIR! HAVAYOLLARI ŞİRKETİ KURULSA DA BİZ DE RAHAT ETSEK!
TAMAM REDKİT! YOLA ÇIKABİLİRİZ...
HİÇ OLMAZSA FAZLADAN BİR VAGONUMUZ DAHA OLDU.
ARKADAKİ VAGONU BIRAKIP, HERKESİ ÖNDEKİ VAGONA BİNDİRECEĞİZ. FAZLA AĞIRLIK TAŞIYAMAYIZ.
BİZİ NEDEN ÖN VAGONA ALDILAR ACABA?
NEDEN OLACAK, BAŞKA TRENLE ÇARPIŞIRSAK, LOKOMOTİFE BİRŞEY OLMASIN DİYE.
AY, BU AT GENE BURADA! ÇILDIRACAĞIM!

Sürecek

ÖMER SEYFETTİN'in Bir Öyküsü

İLK CİNAYET

Resimler: Gülşen Kıbrıslı

EVET, acaba dört yaşında var mıydım? Ondan önce hiçbir şey bilmiyorum. Ben ilk olarak kendimi Şirket gemisinde hatırlıyorum. Hâlâ gözümün önünde: Sanki dünyaya o anda doğmuşum, annemin kucağındayım. Gürültülü, bir kadın kalabalığı... Annem, yanındaki çok sarı saçlı, genç bir hanımla gülüşerek konuşuyor, cıgara içiyorlar. Annem cıgarasını ince gümüş bir maşalı ağızlığa takmış. Ben bunu istiyorum.

— Al, ama ağzını sürme, diyor.

Bana bu ince maşalı ağızlığı veriyor, cıgarasını denize atıyor. Yaz olmalı. Çok aydınlık, çok güneşli bir hava... Annem, konuşurken mavi tüylü bir yelpazeyi yavaş yavaş sallıyor. Ben kucağından kayıyorum. Beni kollarımdan tutarak yanına oturtuyor. Gümüş maşacağın halkasına pramağımı takıyor, annem görmeden ucunu ağzıma sokuyor, dişlerimle ısırıyorum. Konuştuğu sarı saçlı hanımın çarşafı mavi... Ben beyazlar giymişim. Başım açık. Saçlarım çok, hem sanırım dağılmış. Annem bunları düzeltirken başımı yukarı kaldırıyorum. Güneşten kum kum parlayan tentenin kenarında el kadar bir gölge kımıldıyor.

— Bak, bak! diyorum.

Annem de başını kaldırıyor:

— Kuş konmuş, diyor.

Bu kuşu isteyince,

— Tutulmaz, diyor.

Ben yine istiyorum. Annem şemsiyesiyle bu gölgenin altına vuruyor. Fakat gölgede kıpırtı yok. Yine yanındaki hanıma dönüyor:

— Aa, kaçmadı.

— Niye acaba?

Yavru olmalı.

— Anne, ben kuşu isterim! diye tutturuyorum.

O vakıt annem yelpazesini bırakıp ayağa kalkıyor, beni koltuklarımın altından tutuyor ve küçük bir top gibi dışarıya kaldırırken diyor ki:

— Birdenbire tut ha!

Başım keten tentenin düzeyini aşınca, gözlerim kamaşıyor. Ellerimi uzatıyorum. Tutuveriyorum. Bu, beyaz bir kuş... Annem alıyor elimden öpüyor, sarı saçlı hanım da öpüyor, ben de öpüyorum.

— A, zavallı daha yavru.

— Martı yavrusu

— Uçamıyor olmalı.

— Denize düşerse boğulur.

Öteki kadınlar da söze karışıyor, "Yaşamaz!" diyorlar. Annem, beyaz kuşu "A zavallı, a zavallı!" diye uzun uzadıya okşadıktan sonra benim kucağıma veriyor.

— Eve götürelim, belki yaşar, diyor. Ama sakın sıkma yavrum.

— Sıkmam.

— Böyle tut işte.

Gümüş ağızlığına bir ince cıgara takıyor. Yanındaki hanımla yine dalıyor konuşmaya. Kuşçağızın tüyleri o kadar beyaz ki... Dokunuyorum... Kanatlarının kemikleri belli oluyor. Ayakları kırmızı. Kaçmak için hiç çırpınmıyor, şaşırmış. Gözleri yuvarlak. Kırmızı gagasının kenarında sanki sarı bir şey yemiş de bulaşığı kalmış gibi sarı bir iz var. Boyununu uzatarak çevreye bakmaya çalışıyor. Ben o vakit gözlerimi anneme kaldırıyorum. Yanındaki hanımla gülüşerek konuşuyorlar. Bana baktığı yok. Sonra beyaz kuşun uzanan ince boynunu yavaşça elimle tutuyorum. Bütün gücümle sıkmaya başlıyorum. Kanatlarını açmak istiyor. Öteki elimle onları da tutuyorum. Mercan ayakları dizlerime batıyor. Sıkıyorum, sıkıyorum, sıkıyorum. Dişle-

Kuşçağızın tüyleri o kadar beyaz ki... Dokunuyorum. Kaçmak için hiç çırpınmıyor, şaşırmış. Gözleri yuvarlak.

rimi, kırılacak gibi sıkıyorum, gık demiyor. Sarı kenarlı gagacığı titreyerek açılıp kapanıyor. Pembe sivri dili dışarı çıkıyor. Yuvarlak gözleri önce büyüyor. Sonra küçülüyor. Sonra sönüyor... Birdenbire, kasılıp kalmış ellerimi açıyorum. Beyaz kuşcağızın ölüsü "pat!" diye düşüyor yere.

Annem dönüyor, eğiliyor. Yerden, bu daha sıcak, suçsuz ölüyü alıyor. "A... Aaa... Ölmüş!" dedikten sonra bana dik dik bakıyor:

— Ne yaptın?

— ...

— Sıktın mı?

— ...

— Söyle bakayım?

— ...

Karşılık veremiyor, sesim çıktığınca ağlamaya başlıyorum. Annemin elinden beyaz kuşun ölüsünü sarı saçlı hanım alıyor:

— Ah, ne günah!

— ...

— Zavallıcık.

— ...

Başka kadınlar da söze karışıyor. Karşımızda oturan şişman, ihtiyar bir kadın cinayetimi haber veriyor:

— Boğdu. Gördüm vallahi. Ne hain çocuk!

Annem sapsarı kesilmiş, sesi titriyor:

"Ah insafsız!" diye bana yine acı acı bakıyor. Daha kötü ağlıyorum. O kadar ağlıyorum ki. Beni artık susturamıyorlar. Ne vakit, nerede, nasıl sustuğumu bugün hatırlayamıyorum.Sanki sürekli ağlıyorum.

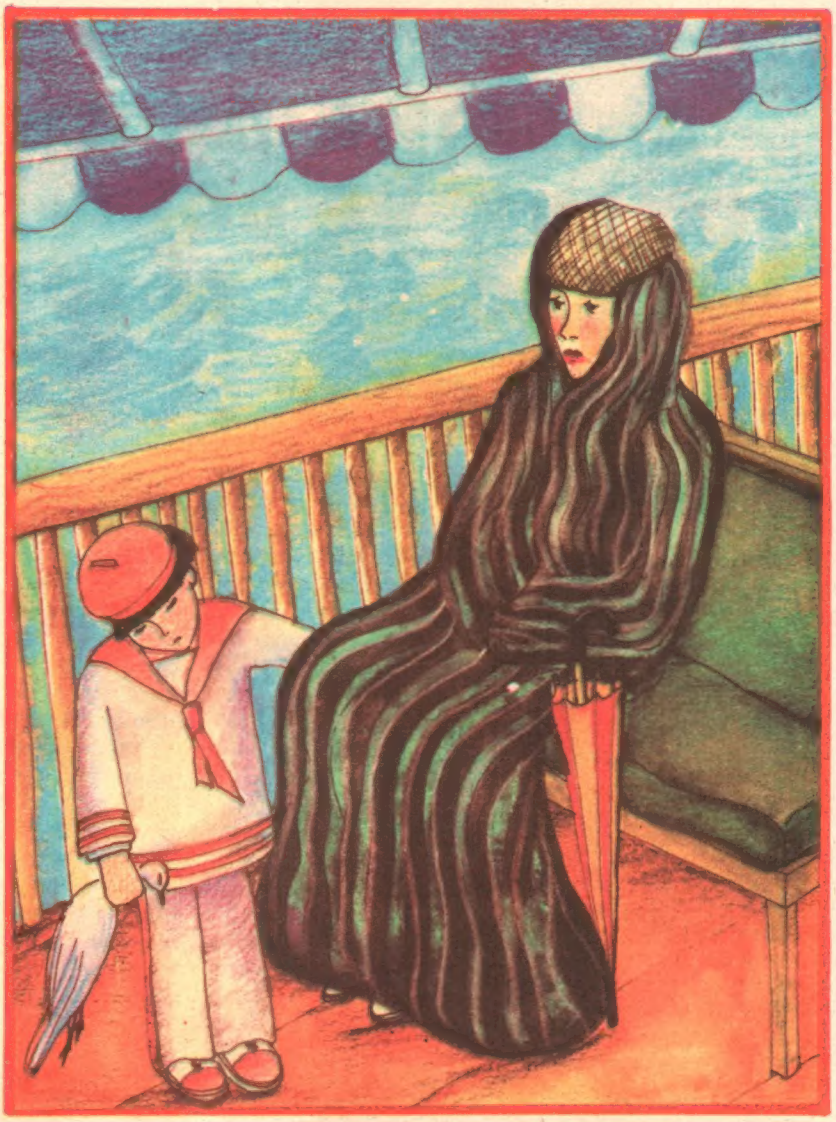

Kendimi bilir bilmez işlediğim bu cinayetin üzerinden işte otuz yılı aşkın bir zaman geçti. Şimdi şirket gemilerinin güvertelerinde otururken ne vakit bir martı görsem, birdenbire sevincim yok olur. Bir çocuk çığlığıyla ağlamak isterim. Yüreğimin içinde derin bir sızı büyür büyür, göğsümü acıtır.

"Ah insafsız!" diye beni azarlayan anneciğimin o sürüp gelen suçlamasını duyar gibi olurum.

DALGACI MAHMUT

İşim gücüm budur benim,
Gökyüzünü boyarım, her sabah,
Hepiniz uykudayken.
Uyanır bakarsınız ki mavi.

Deniz yırtılır kimi zaman,
Bilmezsiniz kim diker;
Ben dikerim.

Dalga geçerim kimi zaman da,
O da benim vazifem;
Bir baş düşünürüm başımda,
Bir mide düşünürüm midemde,
Bir ayak düşünürüm ayağımda,
Bir ayak düşünürüm ayağımda,
Ne haltedeceğimi bilemem.

Orhan Veli Kanık

Son çıkan Amerikan filmlerinin düşündürdükleri:

AMERİKA'DA DA YOKLUK VE DOĞA İLE "MÜCADELE" MODASI

sinema tv... video... tiyatro...

Hortlak Avcıları (Ghostbusters) filmindeki krema adam...

GEÇTİĞİMİZ Berlin Film Şenliği programında iki Amerikan filmi vardı. İkisinin de başrollerinde ünlü kadın oyuncular vardı ve ikisinin de çocukları. Bunlardan birincisi, başrolünü **Sally Fields**'ın oynadığı ve yönetmeni Robert Benton'a Berlin'de en iyi yönetmen ödülü kazandıran, "Yürekteki Yerler", sulu gözlü, duygu sömürücü bir filmdi.

İkinci film olan "Kır", başrollerini **Jessica Lange** ve **Sam Shepard**"ın paylaştığı daha aklı başında bir filmdi. Ama iki filmin de ortak yanı bankalara karşı sürdürdükleri savaşım sırasında, doğadan da fırtına, dolu, kasırga, hortum gibi silleler de yedikten sonra, ailenin düze çıkmasıydı.

Bu filmlerin ardından bu kez başrollerini **Sissy Spacek** ve **Mel Gibson**'un paylaştıkları "**Irmak**" filmini izleyince, "Acaba işin içinde bir iş mi var?" diye düşünmeye başladık. Uzay serüvenleri, yıldız savaşları, kurgu-bilim filmleri gibi filmlerden sonra, "**Hortlak Avcıları (Ghostbusters)** ve "Gremlins" gibi filmlerde cinler periler ile uğraşan Amerikan sinemasının, elli yıl önceki ekonomik kriz yılları modasını anımsatan türden, üstelik konuları ve işleniş biçimleri birbirine benzeyen, filmleri piyasaya sürmesinin arkasındaki hikmeti şimdilik anlayamadık.

"Irmak" filminin yönetmeni Mark Rydell, filme konu olan Garvey ailesinin "doğanın baskısına ve parasızlığa karşı verdiği inatçı mücadeleyi" anlatmak istediğini söylüyor ve ekliyor. "Bu aile, Amerika'yı yaratan yaşam biçiminin, ne yazık ki şu anda can çekişen ve ölesiye çalışma denen bir geleneğin temsilcidir."

"Yürekteki Yerler", "Kır" ve "Irmak" bu geleneğin, hem de kalın çizgilerle, altını çizen üç film. Hepsinin de sonu mutlu ve umutlu.

İzleyip düşünmek gerek...

Mel Gibson (sağda)

Sissy Spacek (üstteki küçük resimde ve sağda)

TİYATRO

YÜCE'NİN İLGİNÇ GÖSTERİLERİ

"İbiş adında bir İbiş" adındaki ilginç oyunuyla **Haluk Yüce**, Çocuk Tiyatrosu gösterilerine yepyeni bir soluk ve çehre getiriyor.

Fuat Onan'ın yazdığı tek kişilik oyun olarak **Yüce**'nin gerçekleştirdiği bu ilginç deneme, üzerinde ciddiyet ve önemle durulacak bir nitelik taşıyor. Örneğin adı geçen oyunda, çocuk izleyiciler, oyun anında makyaj yapmayı öğreniyorlar. Çeşitli makyaj gereçleriyle ilk makyaj derslerini bu oyun içinde uyguluyorlar. Değişik bir deyişle izleyiciler de oyunun kapsamı içine girerek izleyici-aktör bütünleşmesini sağlıyorlar. Böylelikle geleneksel Türk Tiyatrosu'nun biçim ve tiplerinden de yararlanıyor, örneğin Karagöz-Hacivat, İbiş vb. gibi Türk seyirlik oyunlarının unutulmaya yüz tutmuş tipleri yeni bir canlılık ve ruha bürünüyorlar.

Haluk Yüce'nin bu gösterileri pek çok ilk ve ana okullarında sevgi ve ilgiyle izlendi.

Sanatçı bu konudaki araştırma ve denemelerini daha da genişleterek Türk Çocuk Tiyatrosu sahnesine yeni ve ilginç bir yüz kazandırmaya çalışmaktadır.

SİNE-TEKNİK

KAMERANIN ÇALIŞMA İLKESİ

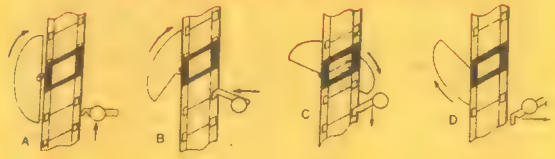

FİLM alıcısının mekanizması saniyede yirmidört karenin sürekli olarak merceğin önünden geçmesini sağlayan bir sistemle çalışır. Lumiere kardeşlerin düzenli bir hareket sağlamak için geliştirdikleri "tırnak" sistemi, dikiş makinasının işleyişinden esinlenilmiştir.

Bu işleyişin temel parçaları, "ışık görmemiş filmin takıldığı bobin", "dişliler", "film yolu", "pancur (obtüratör)", "pencere" "tırnak", "ışık görmüş film bobini"dir.

Mekanizma çalışmaya başlayınca, "ışık görmemiş filmin takıldığı bobin"den çıkan film şeridi, iki kenarındaki deliklerin takıldığı "dişli" aracılığı ile "film-yolu"na sokularak "pencere"nin önüne getirilir. Mercek aracılığıyla görüntünün film karesine saptanmasına olanak sağlayan bu "pencere"nin önünde, yarım daire biçiminde ve saniyede yirmidört kez dönerek filme ışığın bir düşüp bir düşmemesini sağlayan "pancur" vardır.

Film şeridinin üzerindeki görüntü birimlerinden biri olan karelerden ilki "pencere"nin önüne geldiğinde "pancur" açıktır ve görüntü filmin üzerine düşer. **Biçim A**

"Pancur" dönüşünü yapıp "pencere"yi kaparken "tırnak" film şeridinin kenarındaki deliğe takılır. **Biçim B**

"Tırnak" ikinci kareyi "pencere"nin önüne çektiğinde "pancur" tamamen kapalıdır. **Biçim C**

"Pancur" ikinci karenin ışık almasını sağlamak için açıldığında "tırnak"da takıldığı film deliğini bırakır ve üçüncü kareyi "pencere"nin önüne çekmeye hazırlanır. **Biçim D**

Bu işlem saniyede yirmidört kez sürer gider. Üzerlerine görüntü düşen kareler yine bir "dişli" aracılığı ile "ışık görmüş film bobini" nde toplanır. Kısacası, saniyede yirmidört fotoğraf çeken bir fotoğraf makinası gibi çalışır film alıcısı da.

PARA...PARA...PARA...

ÜNLÜ sinema oyuncusu **Elizabeth Taylor** bir televizyon dizisindeki bir günlük çalışma için 200.000 dolar alacakmış. (ikiyüzbin kere beşyüz eder yüz milyon Türk Lirası)...

"Dallas" dizisinde herkesin nefret edip aynı zamanda da kazandığı paraları kıskandığı J.R. rolü ile iyice bütünleşen **Larry Hagman**, bundan böyle dizide oynadığı her bölüm için 90.000 dolar yerine 112.000 dolar almaya karar vermiş. (yüzonikibin kere beşyüz eder ellialtı milyon Türk Lirası)...

Halbuki "Şahin Tepesi"nin **"meleği"** (Angela melek anlamına geliyor yabancı dillerde) Jane Wyman ise, bu dizide oynadığı her bölüm başına ancak 94.000 dolar alabiliyormuş. (doksandört bin kere beşyüz eder kırkyedi milyon Türk Lirası). Demek ki J.R. yılların kadını Angela'ya baskın çıktı...

Yalnız televizyon yıldızları, sinema oyuncularının karşısında boyunları bükük kalıyorlar. Kadın kılığına girip ünlü bir yıldız olduğu **"Tootsie"** filmindeki yüzde ortaklığından Dustin Hoffman'ın eline bugüne kadar 21 milyon dolar geçmiş (yirmibirmilyon kere beşyüz eder onbuçuk milyar Türk Lirası)...

Türkiye'de yıldızlarımızın fiyatlarını yedi milyona çıkardığı için kınandığını, pahalıya çıktı denen filmlerin otuz milyona malolduğunu düşününce...

Yine de kimsenin parasında gözümüz yok. Güle güle harcasınlar.

Dünyanın En Ünlü Masalcısı

ANDERSEN'İN MEZARINDAN BİR ÇİÇEK

Küçük kız, çıplak ayacıkları soğuktan mosmor olmuş, zorla yürüyordu sokakta. Üstündeki eski önlüğün cebinde ve elinde demet demet kibritler vardı. Daha kimseye bir şey satamamış, cebine bir kuruş bile girmemişti. Soğuktan ve açlıktan tir tir titreyerek, yoksul ve kederli, duvar diplerinden süzülüyordu öyle. Kar tanecikleri, ince boynuna bukleler saçan, uzun sarı saçlarını kaplatmıştı. Farkında bile değildi bu kardan şapkanın. Ama, bütün evlerin pencerelerinde sarı sıcak ışıkların parladığının ve havayı saran kızarmış kaz kokularının kapladığının farkındaydı, bu yılbaşı gecesi."

GÜN yılbaşı değil. Nisan'ın son günü. Ama yer yine Kopenhag. Kar ve soğuk, yine o soğuk... Üç kazak içinde donarken girdiğim sıcacık kahvede sigara ve kibrit satan endamlı güzeli görünce aklıma geldi küçük kibritçi kız. Hoş, bunun da **"boynuna bukleler saçan uzun sarı saçları"** vardı ama, boynu o kadar ince değildi. Yine küçük kibritçi kız gibi **"Köşede duvara yaslanmış, yüzünde bir gülümseme, kırmızı yanakları ile oturuyordu."** Ama, gövdesinin "kaskatı ve buz gibi" olmadığı belliydi görünüşünden, bakışından. Benim aklıma, **"küçük kibritçi kız"** ve küçük ayakkabı boyacıları ve duraklardaki bilet satıcıları ve vapur çıkışlarında gazete toplayan ve Etyopya'daki şiş karınlı çocuklar ve kızım ve sizler ve dünyanın bütün çocukları geldi. Kahvem soğudu. Kahvehane soğudu. Üşüdüm. Duvar diplerinden otelime döndüm. Yattım.

Ertesi sabah, günlük güneşlikti hava. Pencereden gelen ışık ılık ılıktı. Şöyle bir gerindim. Sonra aklıma yine küçük kibritçi kız düştü. Dün geceyi anımsadım. Bir karabasan mı görmüştüm acaba. Yatağımın yanında yerde yatan **"Hans Christian Andersen'in Tüm Eserleri"** nin açık sayfasındaki taş baskısı resmi gördüm. **"İnsanlar küçük kibritçi kızı buluyor"** resmini. Kitabı birkaç gün önce almıştım. Dün sokağa çıkmadan biraz okumuştum. Eski tanıdıklarla karşılaşıp sevinmiş, **"Küçük Kibritçi Kız"**ı okuyunca

bu masalı ilk okuduğum gün nasıl üzüldüğümü anımsamıştım. Dün akşamki gibi.

Kalktım giyindim. Beni bazen üzen bazen sevindiren Hans Christian Andersen'i anmak istedim.

Kopenhag'ın kuzeyinde sakin büyük bir bahçe vardı. Son uykusuna yatmış binlerce insan kuş sesleri arasında tarihe ve toprağa karışmışlardı. Andersen'in yattığı yer en çiçekli yerlerden biriydi. Yakındaki bir banka oturdum. **"İmparator'un Yeni Elbiseleri", "Teneke Asker","Çirkin Ördek Yavrusu' ', "Kırmızı Pabuçlar", "Kar Kraliçesi", "Bülbül", "İb ve Kristina", "Küçük Denizkızı"** ve **"Küçük Kibritçi Kız"**ı birer kez daha okudum elimdeki kitaptan. Masal'ın ve öykünün açtığı yeni ufuklara uçmamız için bize kanat takan Andersen ve öteki ustalara saygıyla doldu içim. Bir anı götüreyim dedim ülkeme buradan. Andersen'in mezarından bir çiçek yaprağı. Bu isteğimi duymuş gibi rüzgâr, elimdeki kitabın yapraklarını çevirdi. 291. sayfa açıldı ve rüzgâr durdu. Baktım bir kısacık, küçücük öykü. Doğduğum yer olan İzmir'i anlatıyor. Hemen okumaya başladım. Kitap İngilizceydi. Öykünün Türkçesi şöyle. Masalcı anlatıyor:

İzmir yakınlarındaki vadilerden birinde bir gül fidanı gördüm. Üzerinde görülmemiş güzellikte bir gül açmıştı. Bülbül âşıktı güle. Cıvıl cıvıl aşkını anlatıyor, fakat gül sessiz onu dinliyordu birkaç taşın üzerine eğilmiş. Kadife yaprakları üzerinde bir çiy tanesi bile yoktu, bülbülün sevgisinden etkilendiğini gösteren. Gül diyordu ki "Birada dünyanın en güzel destanlarından birini söyleyen Homeros yatıyor. Truva'nın türküsünü söyleyen toprak oldu, ben de o topraktan doğdum. Ben, Homeros' un mezarının gülü, sunamam kendimi bir garip bülbüle," Bülbül nefesini cıvıldayarak tüketti. Öldü.

Oradan geçen bir devecinin oğlu bülbülü buldu. Ozan'ın mezarının kıyısına açtığı bir çukura koydu. Akşam oldu. Serinlik çıktı. Yapraklarına sarınan gül şöyle bir rüya gördü:

Güneşli bir gün, Homeros'un mezarını ziyarete bir dolu yabancı geldi. Bu yabancılar arasında Kuzey'in soğuk ülkelerinden gelen bir

Andersen'in Kibritçi Kız masalı için o dönemde yapılmış bir taş-baskı resim.

ozan da vardı. Gülü kopardı. Bir kitabın arasına koydu ve geldiği uzak ve soğuk ülkeye götürdü. Acıdan ve kederden sararıp soldu gül o kitabın yaprakları arasında. Kuzeyden gelen ozan evine gelenlere, kitabı açıp gösteriyordu. **"Bakın Homeros'un mezarından bir gül"** diye.

Bu düşü gören gül uyandı. Yine bir rüzgâr çıkmıştı. Titredi. Bir çiy tanesi kadife yaprağın üzerinden kayarak ozanın mezarına düştü. Güneş yükseldi. Ortalık ısındı. Gül keyifle gerinerek bütün görkemiyle güneşe doğru. Ne güzel. Hâlâ sıcacık yurdundaydı.

Birden adım sesleri duyuldu. Gülün rüyasında gördüklerine benzeyen uzun boylu, soluk benizleri güneş görmemiş adamlar geldiler. Elinde mezarında son uykusuna yatmış ozanın **"İlyada"** destanı olan, Kuzeyli bir ozan kopardı gülü. Daha dipdiri olan ağzından öperek elindeki kitabın yaprakları arasına koydu. Ve geldiği uzak ve soğuk ülkeye götürdü.

Gülün kurumuş gövdesi şimdi o kitabın içinde yatıyor ve Kuzeyli ozan kitabı her açtığında diyor ki: İşte Homeros'un mezarından bir gül."

Kapattım elimdeki kitabı. **"Andersen'in Masalları"**nı. Sımsıkı ama. Demin koparmayı düşündüğüm çiçeğe baktım. Korkma dedim korkma. Masalcı ozanınla yaşa bu kuzey ülkesinde.

Benim ülkemde de güller var. Hâlâ koparılmamış. Onlara bakıp ben anımsarım seni. Oradan ayrıldım. Uzaklaşırken kuşlar cıvıl cıvıldı ağaçlarda. Hemen geri döndüm. Çiçeğin kulağına eğildim. Tamam Masalcı ustayı sev say. Ama bülbülü de sev.

Hafif bir meltem mi çıkmıştı ne. Yoksa bana mı öyle geldi.Çiçek olur der gibi nazlı nazlı başını eğdi.

Sevindim!...

Bilmece bulmaca

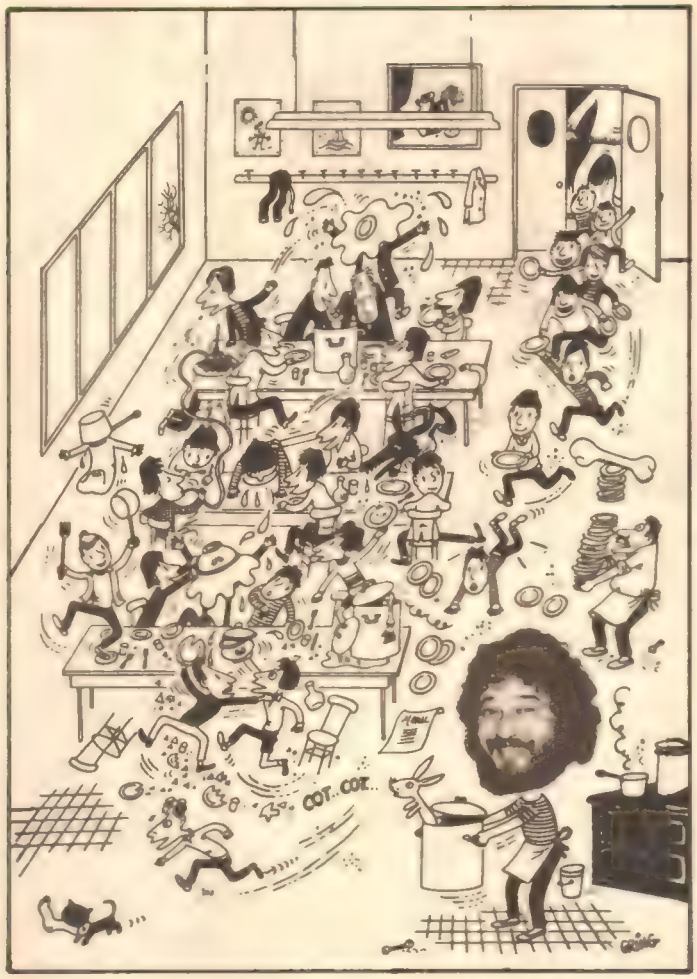

Bu sahnede durup dururken 12 anormallik yapılmış. Bulabilir misiniz?

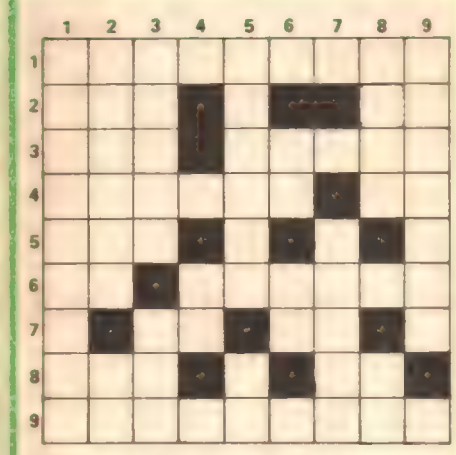

KARE BULMACA

Soldan Sağa: 1— Rahatına düşkün. 2— (Tersi) Malik, sahip - Bir nota. 3— (Tersi) Kollamaktan emir - Çağrı, çağırma. 4— Öge, unsur - Radyumun simgesi. 5— Taşkın su. 6— (Tersi) Boru sesi - Bir tür tatlı adı. 7— Bir nota - Genişlik. 8— Bir göz rengi - (Tersi) Eski dilde ateş. 9— Bir ilimiz.

Yukarıdan Aşağıya: 1— Sıcak ya da yorgunluktan bunalıp sık sık solumak. 2— Yönetim bakımından kendine göre bağımsızlığı olan büyük il. - Bir nota. 3— Simgesi Ni olan bir element - Afrika'nın kuzeyinde bir ülke. 4— (Tersi) yüzmetrekare tutarında yüzey ölçüsü birimi. 5— Altmışbeş santimetre boyunda eski bir uzunluk ölçüsü - (Tersi) Dünyamızın uydusu. 6— En kısa zaman süresi - Bir bağlaç. 7— Üfleme ve vurgulu çalgılardan, çoğu kırk elli parçadan oluşmuş asker mızıkası topluluğu. 8— Satılan bir şeyin para karşılığı tutarı - Bir sayı. 9— Büyük bir çabuklukla dönerek işleyen ve saatte binlerce basan bir çeşit basım makinesi.

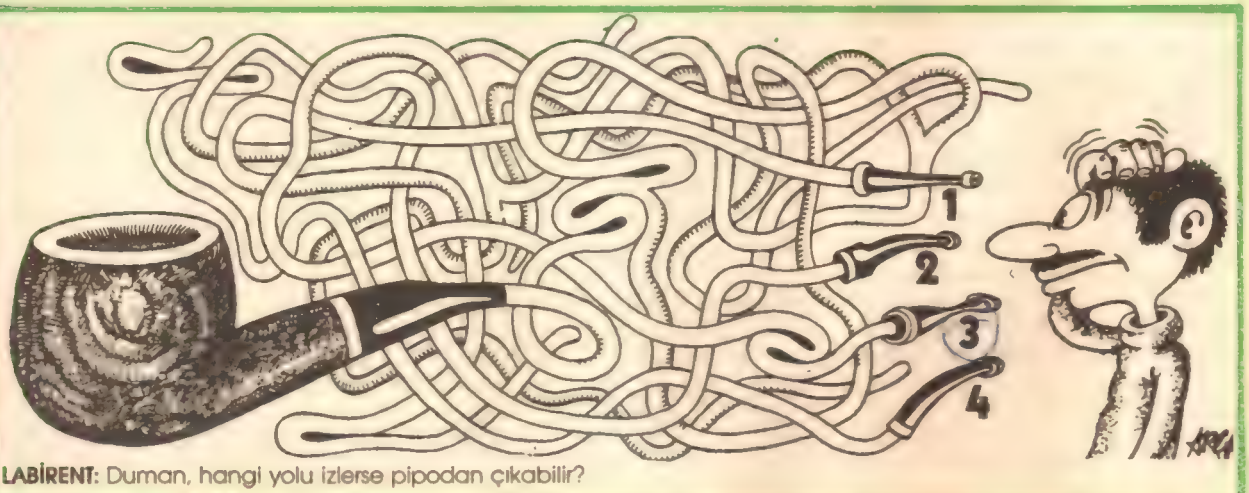

LABİRENT: Duman, hangi yolu izlerse pipodan çıkabilir?

TOTOŞ GÜÇ DURUMDA 1

DEFOL GİT!! GÖZÜM GÖRMESİN!
PAS!
BU HAİN, BÜTÜN PLÂNLARIMIZI ÖĞRENDİKTEN SONRA, BİZE İHANET ETMEYE KARAR VERMİŞ. HELE BİR, BÖYLE BİR İŞE KARIŞSIN! GÜNÜNÜ GÖSTERİRİM ONA!
NE OLDU BÖYLE?
TOTOŞ, BENİ ÇETEDEN KOVDU, ÇÜNKÜ SOYGUNA KATILMAK İSTEMİYORUM.
MERAK ETME, ARANIZ DÜZELİR.
HAYIR!.. DÜZELMEYECEK!..
DÜZELİR YAHU; ÇÜNKÜÜÜ...
UUUH!
SUS SARSAK!
SONUNDA AĞZINDAN KAÇIRACAK BU DİNGİL!
FAZLA İLERİ GİTTİN AMA...
SEN DE BANA HERKES GİBİ ÇİLLİ DİYEMEZ MİSİN?
OLUR AMA, SEN DE SERSEMLİK, SARSAKLIK, APTALLIK VE ENAYİLİK ETME...
TOTOŞ'TAN ÖCÜMÜ ALACAĞIM!..
YAŞSA, BUNUNLA GECE BEKÇİSİNİ SAF DIŞI BIRAKIRIZ!..
PLASTİK TABANCALARIN MODASI GEÇTİ...
VE KURŞUNLARIM DA VAR.
HAYIR, KURŞUN İSTEMEZ! SADECE SOYGUN YAPACAĞIZ AMA CİNAYET İŞLEMEYECEĞİZ. DOLU BİR TABANCA, ÇOK TEHLİKELİ OLUR!
PEKİ SEN AMCANIN OĞLUYLA ARABA İŞİNİ KONUŞTUN MU?
BU AKŞAM KONUŞACAĞIM. SEVİNCİNDEN DELİYE DÖNECEK. YILLARDIR BİR SOYGUN DÜZENLEMEK İSTERDİ.
İSTE,.. ÇİLLİ İLE PÜSKÜL DE GELİYORLAR.

ÇİLLİ, ÖZELLİKLE ŞU GÜNLERDE POLİSLE BİR SORUN ÇIKMASINI İSTEMİYORUM. ANLAŞTIK MI?
TAM TERSİNE, BENCE ONU DA OLAYIN İÇİNE KATALIM..
HELE, ONA DA BİRAZ PAY VERİRSEK BİZİM LE BİRLİK OLUR HEM SONUNDA POLİSİN ELİNE DÜŞECEKSEK HİÇ OLMAZSA, TANIDIK BİR POLİSİN ELİNE DÜŞELİM.
DU... DUR TOTOŞ.. BEN... BEN LÂF OLSUN DİYE SÖYLEMİŞTİM... TO... TOTO.. TOTOŞ TABANCAN SAHİCİYE BENZİYOR.
KAPA ÇENENİ! ŞOM AĞIZLI!
İYİ DİNLE ŞİMDİ! KİMSE BİZİ YAKALAYAMAYACAK PLANIMIZ ÇOK PARLAK ANLADIN MI?!!
TABİİ, TABİİ, HİHİHİ... BEN DE HAYVAN DEĞİLİM YA.. TAMAM ARTIK, ANLADIM.
BU ÇOCUKTA HİÇ BEYİN YOK VALLA...
İKİ GÜN SONRA... GECE...
BU SOYGUN FİKRİ NEREDEN GELDİ AKLINA TOTOŞ?
TELEVİZYON, SİNEMA, RADYO, GAZETELER, DERGİLER, ÇİZGİ ROMANLAR, SOYGUNCULUĞU, VE ÖTEKİ NAMUSSUZLUKLARI DURMADAN ANLATIYORLAR...
ÇİZGİ ROMAN DEDİ YA, SÖZ MECLİSTEN DIŞARI...
DİKKAT!..
OLEY!
!
DİKKAT ET! NUMARAMIZI ÇAKARSA YANARIZ. N'OLDU ACABA? DONDU KALDI..
BU ŞOFÖRÜ DURDURUP CEZA KESMELİYDİM. AMA YAPMAYACAĞIM İŞTE. ÇÜNKÜ BENİM GİZLİ BİR YETENEĞİMİ KEŞFETMEME YARDIM ETTİ...
...ART TRAFİK POLİSLİĞİNİ BIRAKACAĞIM... VEE BOĞA GÜREŞÇİSİ OLACAĞIM! OLEY!
(6)

İŞTE BURASI... ARABAYI DURDUR, FARLARI SÖNDÜR VE YAVAŞÇA ARKA TARAFA GEÇ...
TAMAM!

DUR, HADİ BİZ GİDİYORUZ. SEN DİREKSİYONDA KAL.
PEKİ, AMA NASIL GİRECEKSİN İÇERİ? HER YER KİLİTLİ OLMALI!

YARIYIL TATİLİ SIRASINDA BÜTÜN ANAHTARLARIN BİRER ÇİFTİNİ YAPTIRDIK.
KASANIN KİLİDİNİN BİLE...

GECE BEKÇİSİNİ KİM KOLLAYACAK...
ÇOK YAŞLI BİR ADAM. BİZİ DURDURAMAZ.
SÜÜT!

ÇİLLİ, KORKMAYA BAŞLADIM BEN. İÇİME KÖTÜ BİR HİS GELDİ.
SEN Mİ KORKUYORSUN!

HA HA HA! PÜSKÜL ÇOK SAKACISIN. KORKACAK NE VAR? DEMEK PLANI ANLAMADIN. DUR ANLATAYIM...

ŞU GERİ ZEKÂLI ARABADA KALSAYDI. HERŞEYİ BOZACAK...!
BIKTIM SİZİN HAKARETLERİNİZDEN... İSTERSEN ÖNE BEN GEÇEYİM.
ŞŞŞT! KESİN SESİNİZİ, BÜTÜN MAHALLEYİ AYAĞA KALDIRACAKSINIZ

EŞARPLARI TAKIN ÇOCUKLAR...
YUKARIDAN IŞIK GELİYOR...
BEKÇİ ORADA, TAM KASANIN YANINDA

BEN ÖNDEN GİDİYORUM ONU YAKALAR YAKALAMAZ, HEMEN GELİN BAĞLAYALIM...
4

DİKKAT, TOTOŞ!

Sürecek

BİR ÖYKÜ

BENEKLİ TAY

NEVADA'nın kurak bölgelerinde, birkaç vahşi at sürüsü yaşamaktadır. Benekli Tay da bunlardan birindeydi. Annesiyle birlikte çölde koşmaktan ve rüzgârı yelelerinde hissetmekten çok hoşlanırdı. Sürülerinde, onlar gibi daha on beş kısrak ve tayları vardı. Başlarında da, güçlü bir aygır bulunuyordu.

Bir gün güneş daha çölü aydınlatmaya başlamadan; **Benekli Tay** uyandı. Kendine gelmesi için birkaç hareket yetti. Daha tam kalınlaşmamış kuyruğunu, bir aşağı bir yukarı salladı. Sonra da, su içmek için pınara doğru yürüdü.

Yanında duran annesi, başını kaldırıp havayı kokladı. Bunu her zaman, tehlikenin kokusunu alabilmek için yapardı. Bu sabah, tehlikeli bir durum yoktu.

Öncü aygır, su içmek için **Benekli Tay'ın** yanına geldiğinde günaydın demek için neşeli bir kişneme savurdu.

Sonra hep birlikte, öncülerinin eşliğinde yola koyuldular. Önlerinde, küçük, yeşil bir çayır vardı. Burada, karınlarını doyurup, güneşlenebilirlerdi. Taylar, sıçrayarak, koşarak oyun oynuyorlardı aralarında sanki.

Birdenbire çok kötü bir şey oldu. Bir uçak belirdi tepelerinde. Uçak bir aşağı bir yukarı uçuyor, çevrelerinde dönüyordu. Tekrar tekrar dönüyor, her seferinde bu küçük sürünün üstüne pikeye geçiyordu. Dehşet içinde kalan atlar, delice kişneyerek, bir o yana bir bu yana koşmaya başladılar.

Benekli Tay, başını öne indirdi, ayaklarını yere vurdu. Ancak üstlerinde dolaşan bu acayip şey, hiç de korkmuşa benzemiyordu. Öncü aygır, birdenbire şaha kalktı ve arkasındaki sürüyü yakındaki bir vadiye doğru götürmeye başladı. **Benekli Tay,** alabildiğince hızlı koşmaya çalışırken, aniden ayağı kaydı ve yere yuvarlandı.

Tekrar ayaklarının üzerinde durmaya çalışırken kötü bir görüntüyle karşılaştı. Atlara binmiş birtakım adamlar uçağın da yardımıyla sürüyü vadide kıstırmışlardı.

Korkudan titremeye başlayan **Benekli Tay,** küçük bir tepenin üzerinden durumu izlemeye koyuldu. Atların tümü, büyük kamyonlara yüklendi. Sonra da kamyonlar, birbiri ardınca hareket ettiler. İçerde atlar kişniyor, kamyonu tekmeliyordu.

Benekli Tay, bir süre kamyonların peşinden koştu. Annesini istiyordu. Ama kamyonlar çok hızlıydı. Arkalarında kocaman bir toz yığını bırakarak gözden kayboldular. **Benekli Tay,** yalnızdı artık. Annesini götürmüşlerdi. Kendisine bakacak kimsesi kalmamıştı.

O gün, akşama kadar annesini bekledi. Yol boyunca hep iz aradı, tanıdık bir kişneme duymak için çevreyi dinledi durdu. Ancak rüzgârdan başka, hiçbir ses duyulmuyordu ortalıklarda.

Gün batımında, çayırlığın yolunu tuttu. Susuz ve yorgundu. Temiz bir su birikintisinden suyunu içip, biraz otlandı. Ayakta duramayacak haldeydi. Otların arasında hemen uykuya daldı.

Gece yarısı, ansızın bir gürültüyle uyandı. Hemen doğruldu ve kişnemeye başladı. Rüzgârda, tehlike kokusu vardı. Burnu derhal kokuyu aldı: Çevrede Kızılderililer dolaşıyordu.

Hemen koşmaya başladı. Ne tarafa yöneleceğini kestiremiyordu. Önünde öncü aygır yoktu. Yanında annesini aradı. Kızılderililerin, sadece bir tavşanın peşinde olduklarını ne bilsindi. Çöl ortasında alabildiğince koşuyordu.

Sonunda, kuytu bir köşe buldu. Birbirinin içine girmiş ağaçlar ve yüksek kayalıklar arasında kalan bir yerdi burası. Ağrımaya başlayan bacaklarının üzerinde dinlenmeye koyuldu.

Ancak içinde bir şey bir tehlike korkusu vardı. Sinirli sinirli dolaşmaya başladı. Birden, ilerde bir şeyin kıpırdadığını fark etti. Kayalıkların arasında bir gölge dolaşıyordu. Havayı bir kez daha kokladı. Bir dağ aslanıydı bu!

Aslan, kayaların arkasına gizlenmiş, avını kolluyordu. Sonra, tiz bir sesle pençelerini çıkarıp aşağı atladı. **Benekli Tay,** son anda yana çekilmiş, ilk hamlede kendini korumuştu. Var gücüyle koşmaya başladı.

Devamı 32. sayfada

Benekli Tay'ın annesi başını kaldırıp havayı kokladı, bir tehlike kokusu almıştı

Bilmece bulmaca

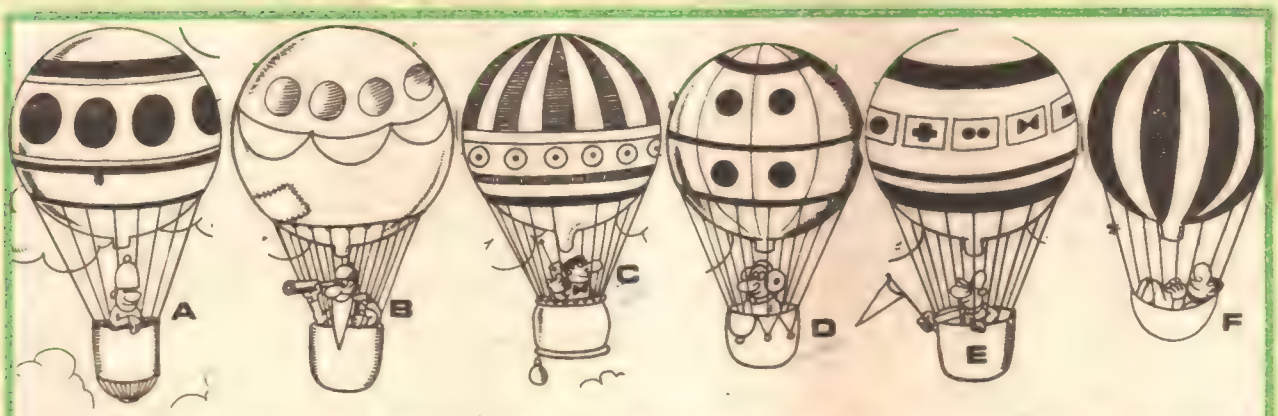

HANGİ BALON: Yukarıdaki balonlar arasında yalnızca bir tanesi yuvarlak oniki iple bağlı ve üstünde üç enine çizgi, dört yuvarlak var. Hangisidir? Aynı büyüklükte olan iki balonun hangisi olduğunu seçebilir misiniz?

Hangi harfteki araba hangi tarihe uyuyor?

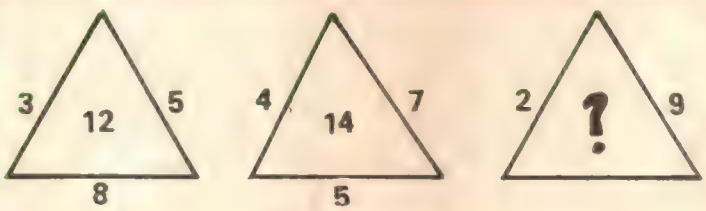

Eksik olan rakamı acaba bulabilir misiniz?

Copyright (Yayın Hakkı): HACHETTE-Milliyet Yayın A.Ş. (84).

BENİ AFFET SİYAH KISRAK. YANINDAN HİÇ AYRILMAMAM GEREKİRDİ
HEY!
Hiii
Hiii
Hiii Hi
EYVALLAH OLSUN! KORKUTSUN BAŞIMA GELDİ
DUR SİYAH KISRAK, DUUR!..
BU ÇILGIN AT, UÇAĞI PARÇALAYACAK!
UÇAK BU DARBELERE DAYANAMAZ!
İNİŞE GEÇ BİLL, İNİŞE GEÇ!
ARTIK ÇOK GEÇ. ANCAK PİKE YAPABİLİR..
TANRIM!.. PARÇALANACAĞIZ!
HEY!.. AKUNİ Mİ KAÇIRDIN DUR!..

AHHHHH

SİYAH KIS-RAK KURTUL-MUŞTU...
...ORADAN UZAKLAŞTI... OLANLARIN FARKINDA DEĞİLDİ...
AY... KAFAM!
AMA...
AMA...
HİÇ BİR ŞEY ANIMSAMI-YORUM.
BURADA NE ARIYO-RUM!?
ÜSTÜMDE KİMLİK KARTIM OLMALI!
YOK...
YALNIZ-CA PARA VAR!
NE KOR-KUNÇ!
KİM OLDUĞUMU BİLE BİLMİYO-RUM...
ALEK, YARA BERE İÇİNDE, KİM OLDUĞUNU BİLME-MENİN BUNALI-MI VE SIKINTISIY-LA YOLLARA DÜŞTÜ...
BİR YOL BULMA-LIYIM... İNSANLA-RIN OLDUĞU BİR YERE ULAŞ-MALIYIM.
UZUN SÜRE YOL ALDI. SAATLER BOYUNCA ISSIZ ORMANDA İLERLEDİ...
KURTUL-DUM!

Sürecek

okurdan okura

OKUL

Okumayı yazmayı, öğrendim senden,
Bilgiyi beceriyi, kazandım senden,
Doğruyu güzeli; öğrettin bana,
Yaşamayı hayatı, gösterdin bana.

Sen olmasaydın, dünyam aydınlanmazdı,
Cahillikten insanlar, kurtulamazdı,
Sen olmasaydın, hayat olmazdı,
Sen olmasaydın, yaşam olmazdı.

Sen yaşamayı, öğrettin bize,
Sen yaşama sevinci verdin bize,
Sen cahillikten, kurtardın bizi,
Sen yeniden, hayata bağladın bizi.

İyiyi kötüyü, gösterdin bize,
Hatamızı düzeltmeyi, öğrettin bize,
Sevgiyi saygıyı, alıştırdın bize,
Dostluğu barışseverliği aşıladın bize.

Hakan TANRISEVER

ANADOLU KADINI

Bilir Anadolu kadını.
Umudunun, o gayretinin,
Sevincinin, üzüntüsünün,
Amacını, sonucunu.

Bilir Anadolu kadını,
Çabasının emeğinin.
Gücünün, kuvvetinin
Amacını sonucunu.

Sonsuz gücü ile.
Savaşan, çalışan.
Alın teri ile mermi taşıyan.
Hep odur! hep o!

Bebesine bakan.
Tarlayı ekip biçen
Mert, cesur, sabırlı
Anadolu kadını.

Şehime AY

ORMAN

Orman, orman güzel orman
Vatanımın yeşil yeşil süsü
İnsanların, hayvanların
Sevdiği, yaşadığı
Cennet gibi bakıldığı
Yemyeşil cıvıl cıvıl
Kuşların öttüğü
Herkesin sevdiği
Büyük orman

Şule BELLİ

öykü

İKİNCİ ANNEMİN SARILIŞI

O gün sabahtan çok mutsuzdum çünkü göz doktoru bana pencere tarafına geçeceksin demişti, bunu anneciğime nasıl söyleyecektim, çünkü daha iki gün önce beni istediğim sıraya göndermişti. Çok utanıyordum fakat yine de söylediği sözü hatırlıyordum "sağlık her şeyden önemlidir."

İşte bu söze çok güvenerek ve biraz çekinerek yanına gittim. Öğretmenim (içimden anneciğim diyordum) bana doktor pencere tarafına geçeceksin dedi dedim. O zaman ben mi öyle gördüm bilmiyorum bana sıcak duygularla baktı yarın seni geçiririm dedi. Buna çok sevinmiştim. İşte o an bana sarılmıştı, kendimi öyle iyi hissediyordum ki.

Yolda giderken düşündüm nasıl ayrılacağız. Biz birbirimize bağlanmış halkayız ayrılmak çok güç. Bazen zamanın çabucak geçmesini isterdim. Ama o an 1-2 ay değil 1 sene birlikte olsaydık dedim.

4. sınıfta dilekçe verdiğinde ya bizi bırakıp gitseydi, bizi annesiz bıraksaydı derken bir de baktım eve yaklaşmışım, gözlerim dolmuş yumunca bir yaş yanağımdan süzüldü fakat bunlar sevinç ve sonsuz sevgi gözyaşları idi.

Ben öğretmen olunca tıpkı annemin eski küçük Neslihan'ı gibi gidip elini öpeceğim, bir öğrencinizi kazandınız, öğretmen oldum, sizin yolunuzdan gittim diyeceğim.

Çocuklarımın üzüntülerini, derslerini dinlemek, onlara sarılıp öpmek, moral vermek benim için büyük mutluluk olacak diyeceğim. Fakat onlar benim size duyduğum sevgi ve saygıyı bana karşı duyacaklar mı acaba? Duymasalar bile ben sizin sözünüzden ayrılmayacak ve sonsuza kadar bu sözü tutacağım dedim kendi kendime. O anda öğretmen olma hırsı bende daha çok arttı.

İşte benim öğretmenim ikinci annem, canım, hiç kimsenin böyle iyi huylu, cana yakın, öğrencisini seven ve anlayan bir öğretmeni hatta anneciği olmamıştır. Bu da benim beş yıllık hatta bir ömürlük, geleceğimin şansıymış. Büyünce ben de öyle olacağım.

Neslihan AYDIN

okurdan okura

KUŞLAR

Ey mavi göklerde uçan kuşlar,
Bana da kanat takın.
Beni de alıp götürün,
Ben de özgür olarak uçayım
Mavi göklerde.

Ey güzel kuşlar
Bende göreyim başka ülkeleri
Çiçekleri, dağları yüksekten
Size sesleniyorum, size
Beni duyuyor musunuz ?

Tutku İLİK

DÜŞÜNEN ÇOCUK.

Kitap, kültür ve okul,
Düşünce'nin temeli.
Bizler gaye bilmeliyiz,
Bu üç kutsal emeli.

Ey, düşünen arkadaş
Gelecek bizimdir, bil.
Gözündeki yaşları,
Ümit ve azimle sil.

Düşünenler arttıkça,
Fikirsizlik yoktur.
Yükselen milletlerin,
Düşüneni çok olur.

Hatice EKŞİOĞLU

SEVGİ

Sevgiyi tanımlamak zordur
Bazen görünür bazen kaybolur
Ama görüyorum onu ben
Annemin sevgisinde babamın nefesinde

Evet evet görüyorum onu
Bana sarılan onun kolunu
Gösterir bize doğru yolu
Yoktur sevginin sonu.

Tülay TEPE

mektup arkadaşı

SABRİ ENGİN: 13 yaşında olup 3. sınıfa gitmekteyim. Özel zevklerim, futbol oynamak, sinemaya gitmek, kitap okumak ve müzik dinlemektir. Yaşıtım olan kız ve erkek arkadaşlarla yazışmak için Adres: Kepirtepe Öğretmen Lisesi 3 E sınıfı No: 586 Lüleburgaz/Kırklareli

MESUT UYAR: 13 yaşındayım. Özel zevklerim, futbol oynamak, çeşitli koleksiyonlar yapmak, yüzmek, ve kitap okumaktır. Yaşıtlarımla yazışabilmek için Adres: Atatürk cad. 53. Sok. No.3 Silifke

MUSTAFA ÇELEBİ: 13 yaşındayım. Özel zevklerim arasında, kitap okumak, müzik dinlemek, yürümek başta gelir. Yaşıtlarımla yazışmak için Adres: Batman Ortaokulu 1-G sınıfı Batman

BARBAROS OKAN: 11 yaşındayım. 5. sınıfa gidiyorum. Özel zevklerim arasında, mandolin çalmak, müzik dinlemek, çeşitli koleksiyonlar yapmak başta gelir. Yaşıtlarımla yazışmak için Adres: Dereboyu Sok. No: 26 Yenimahalle/Ankara

AYSUN OKAN: 10 yaşındayım. 4. sınıfa gidiyorum. Özel zevklerim arasında, bale çalışmak, kitap okumak, müzik dinlemek, resim yapmak başta gelir. Yaşıtlarımla yazışmak için Adres: Dereboyu Sok. No: 26 Yenimahalle/Ankara

HÜSEYİN BUDAK: 13 yaşındayım. Özel zevklerim arasında futbol oynamak, pul biriktirmek, koşmak ve yüzmek başta gelir. Yaşıtlarımla yazışmak için Adres: Hürriyet mah. Çiçek Sok. No: 9 Şişli/İst.

resim

Pelin MUMCU

SİYAH ŞİRİNLER

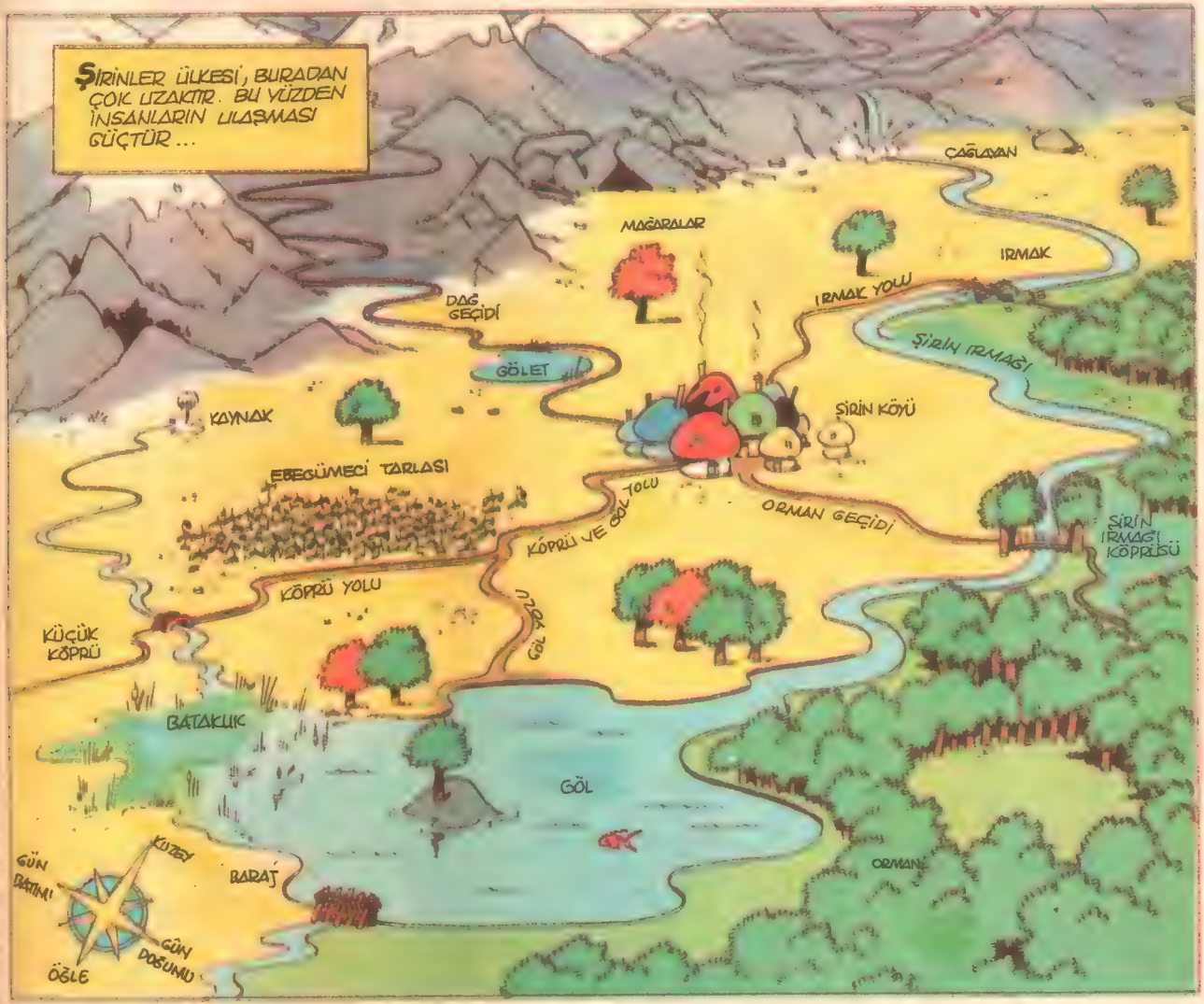

Copyright Dargaud Holding Paris Lafig Abilhoul Yayın A.Ş. (85)

GİDİP BİR KÖŞEDE ŞİRİN BİR UYKU KESTİREYİM BARİ...
HEY! NEREYE ŞİRİNİYORSUN? ANLAT!
SEY!
HERKES GİBİ ŞİRİNİNİN BAŞINA!
PEKİ BÜYÜK ŞİRİN!
NEREYE GİTTİ BU YARAMAZ?
BEN SANA NE DEDİM?
YETER! HEMEN ORMANA GİT VE BANA BİR ŞİRİN ŞİRİNİP BURAYA GETİR.
ŞİRİNCEĞİ DE ŞİRİNMEYİ UNUTMA SAKIN!
BÜYÜK ŞİRİN, KÜÇÜK ŞİRİN'İN ÇOK BÜYÜK BİR TEHLİKEYE ATTIĞINI BİLSE, ACABA ONU GENE DE GÖNDERİR MİYDİ?

HAH! İŞTE ŞİRİN AĞAÇ!
?
GİT BAŞIMDAN! PİST! PİST!.
ŞİMDİ GÖRÜR SÜN SEN!
CLAP
CLAP
CLAP
BOUF
SENİ ŞİRİNEYİM DE GÖR, APTAL HAYVAN!
NEREYE GİTTİ BU?
AY!..
SONUNDA SOKTUN BENİ ALÇAK!
HEY! N'OLUYOR BANA?
GLOP... GLUP...
GNAP!
GNAP! GNAP! GNAP!

BİR ŞİRİN AĞACI KESMEK İÇİN BU KADAR SİNİRİR Mİ İNSAN?
HEY SEN! GİT BAK BAKALIM, BU ŞİRİN, NEREDE ŞİRİNİYOR.
ŞİRİN! ŞİRİN!
ŞİRİN! ŞİRİN!!
NEREDESİN?
GNAP!
?
GNAP!
BÜYÜK ŞİRİN! BÜYÜK ŞİRİN!
ŞİRİNİ BULDUM! İLERDE ŞİRİNLERİN ALTINDA SÜREKLİ GNAP GNAP... DİYE ŞİRİNİP DURUYOR...
İŞTE BU KÖTÜ... "BİZZ" SİVRİSİNEĞİ ONU DA SOKMUŞ OLMALI...
İŞTE ORADA!
KÖYE DOĞRU GİDİYOR!
YAKALAYIN ONU!
GNAP!
GNAP!
BURADA!
GNAP!
ŞİMDİ ONU ŞİRİNLERİM!
AFERİN!
AİE
GNAP
ZAVALLI ŞİRİN! ONU BURAYA ŞİRİNİVERİN!
GNAP!

Sürecek

Bilmece... Bilmece... Bilmece

Dairenin içindeki boş yere acaba hangi numarayı koyabiliriz?

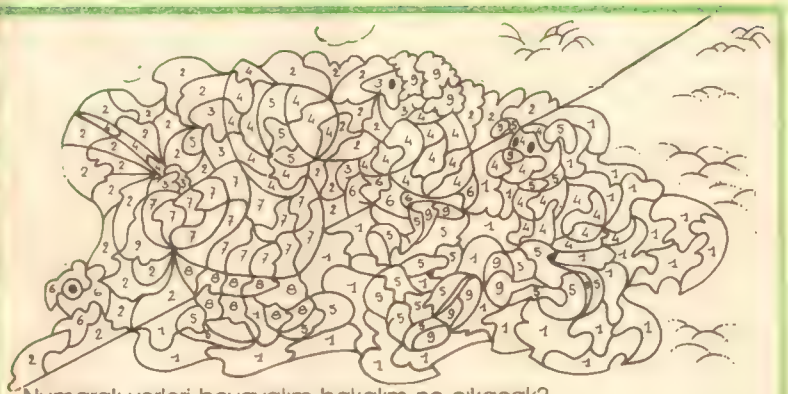

Numaralı yerleri boyayalım bakalım ne çıkacak?
1— Bej, 2— Gri, 3— Pembe, 4— Sarı, 5— Kahverengi, 6— Mavi, 7— Kırmızı, 8— Yeşil, 9— Siyah.

GEÇEN SAYININ YANITLARI

5 BENZER: 1— Adamların çizgili kravatı. 2— Adamın göğsündeki yıldız ile dükkânın camındaki yıldız. 3— Yerdeki taşlar. 4— Alttaki ile solbaştaki adamın şapkası. 5— Dükkânın duvarı ile sağ üsk köşedeki duvar.

EŞİT YELKENLİLER: Baştan ve sondan ikinci yelkenli.

RESİM ve GÖLGESİ: 1— (6) Nolu adamın elindeki kılıç. 2— (6) Nolu adamın şapkasındaki tüy. 3— (5) Nolu adamın sakalı. 4— (4) Nolu adamın kılıcı. 5— (2) Nolu kadının gözlüğü. 6— (1) Nolu adamın şapkasındaki çizgiler. 7— (2) Nolu kadının şapkasındaki püskül. 8— (5) Nolu adamın tabancası. 9— (4) Nolu adamın ayakkabıları. 10— (1) Nolu adamın şapkası.

KARE BULMACA: Soldan Sağa: 1— Kasımpatı, 2— Akabe - Lar, 3— Day - Araka, 4— TC - Alakok, 5— At, 6— Granit, 7— Ramak, 8— Ama - Rav, 9— Fizyoloji.

Yukarıdan Aşağıya: 1— Kartograf, 2— Akac - Rami, 3— Say - Namaz, 4— İb - Na, 5— Meal - İk, 6— Ra, 7— Alaka - Gro, 8— Takot - Aj, 9— Irak - Mavi.

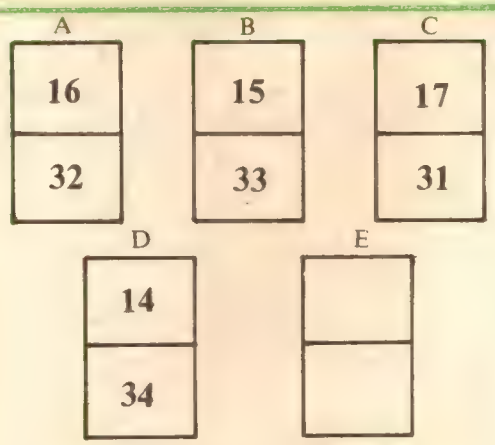

Boş iki karenin içine hangi numaralar gelmeli?...

8 10 14 18 ? 34 50 66

Kayıp numara kaçtır?

Akşit Tur Sunar

8-18 yaşlar için

İNGİLTERE'DE İNGİLİZCE YAZ OKULU

Testlerle kurslarla çocuğunuzu yormayınız. Amaç ona İngilizce kazandırmaksa bu yaz bizimle İngiltere'ye Yaz okulumuza gönderiniz ona mükemmel bir İngilizce kazandıralım. 32 yıldır başarısı kanıtlanmış metodumuz en kestirme, en ekonomik öğretim yoludur. Ayrıntılı bilgi için kuponu doldurarak veya telefon ederek tanıtıcı broşürümüzü isteyiniz.

LİMASOLLU NACİ

İstiklâl Cad. 193 Beyoğlu — İst Tel: 145 52 98

Adım, Soyadım .....

Adresim .....

Başlarafı 19. sayfada

BENEKLİ TAY

ZAMANLA tek başına yaşamayı öğrendi. Açık yerlerde hem tehlikeleri gözleyip, aynı zamanda uyumasını beceriyordu artık. Pınarları, dereleri ya da otları koklaya koklaya bulabiliyordu.

Ama çok yalnızdı. Her tarafta, başka bir sürü bulabilir miyim acaba, diye aranıyordu. Uzun bir yaz, böyle geçti. Fakat bir arkadaş bulamadı kendine.

Bir seferinde, tepelerin üzerinden küçük bir kasbabayı izledi. Sokaklar, evler ve insanlar vardı gözüne ilişen. Arabalar, kamyonlar, traktörler.

Bütün gün orada, aşağıyı seyretti durdu. Bir adam, atını sürüyordu. **Benekli Tay,** bunu görünce başını kaldırdı, kişnemeye başladı. At, yelelerini sallayarak karşılık verdi. Aşağıya inip, onunla oynamak, burnunu burnuna sürtmek istedi. Ama korkuyordu. Bu kasaba ona göre bir yer değildi.

Yapraklar sararıp rüzgârla birlikte dökülmeye başladığında, hâlâ aradığını bulamamıştı bizim tay.

Sonra birden kış geldi. Dondurucu soğuk, vadilerin aralarında dolaşmaya başladı. Her tarafı kalın bir kar tabakası kapladı. **Benekli Tay,** bir gün uyandığında, su içeceği pınarın donmuş olduğunu gördü. Ayağıyla tekmeledi, ama buz bir türlü kırılmıyordu. İçecek hiçbir şey yoktu. Otlar da yoktu artık. Ağaç kabuklarını yemeye başladı. Bütün gün çalıları yedi. Ama hâlâ açtı... Açtı ve üşüyordu.

Zayıflamaya başlamıştı. Derisinin üzerinden kaburgaları sayılıyordu. Vücudunu saran kalın derisine karşın donuyordu. Rüzgâr, her yanı karla kaplıyordu.

Rüzgârın arasında dolaşırken, birden küçük bir vadiye geldiğini fark etti. Burada soğuk, o kadar şiddetli değildi. Burada biraz dinlenmeye karar verdi.

Birdenbire, dünyanın en güzel kokusunu duydu: Saman ve bir sürü at!

Koşmaya başladı. O anda, çok kötü bir şey oldu. Karın altına bir dizi tel gerilmişti. Bacağı tellere takılınca neye uğradığını şaşırdı. Teller her yanını sarmıştı. Deli gibi çırpınmaya başladı. Ancak her yaptığı hareket, tellerin daha çok dolaşmasına neden oluyordu.

BİR süre sonra, uğraşmayı bıraktı. Karın içine serildi. Birazdan gece olacaktı. Gözlerini kapadı. Karlar, vücudunun üzerini kaplamaya başlamıştı bile. Ötede bir Kızılderili bağırışı duyuldu. Önce bir kişneme sesi... Arkasından da atın üzerinde bir adam. **Benekli Tay,** adamdan irkilmeyecek kadar yorgundu.

"Hey, galiba başın dertte."

Adam bunları söylerken atından inmişti bile. Eline bir parça ip alıp, **Benekli Tay**'ı incelemeye başladı.

"Tamam, şimdi oluyor. Dayan yavrum."

İpin bir ucunu dikkatle tayın boynuna bağladıktan sonra da, öteki ucunu atının eğerine düğümledi. Sonra da, yavaş yavaş telleri çözmeye başladı. Elindeki makasla, telleri bir o yandan bir bu yandan kesiyor; bu arada tatlı tatlı konuşuyor, tayın titreyen boynunu okşuyordu.

Son tel parçasını da kesip attıktan sonra, atına bindi. Topuklarıyla atını harekete geçirip, **Benekli Tay**'ı yukarı çekmeye başladı. Adam:

"Haydi yavrum, gayret et." diye konuşuyordu bu arada.

Benekli Tay, ayakları üzerine kalktığında biraz sendeledi. Ama ayakta durabiliyordu. Sonra, saman kokusu ve at arkadaşlar yeniden aklına geldi. Biraz ötedeydiler onlar.

Önündeki adam, ona yönü gösterecekti. Heyecanla kişnedi ve sonra da yanındaki ata iyice sokuldu: Artık yalnız değildi!

DEVLET FOLKLOR DANÇILARINA...

Anadolu'ya çekiyor
Beni gönlüm.
El el, ayak ayak
Beyin hücrelerimi
İnsancı sıcak.

Ev ev insanım
Birlik
Kız er sıralanmışlar
Akıl akıl bakıyorlar.

Dans ya,
Türk dansı ışıldayan
Kucaklayan evreni
Emekle aşkla.

ERSAN BARKIN

ORMANLAR KRALI ROBİN

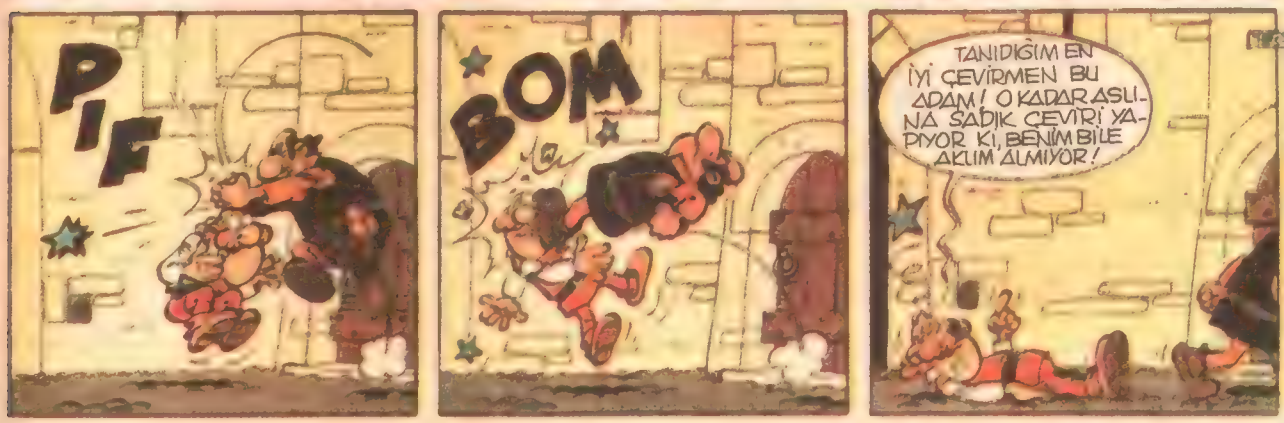

Copyright (Yayın Hakkı): EDITORS LOMBARD-Milliyet Yayın A.Ş. (84)

Bilim ve teknik alanında en son gelişmeleri ve yenilikleri sergileyen Expo 85 Fuarında en fazla ilgi toplayan parça, Amerikalıların hazırladıkları bir iletişim uydusu.

Bilim ve teknik alanındaki en son gelişmeleri ve yenilikleri sergileyen

EXPO 85 FUARI

MART ayının ortalarında, Japonya'da bilim ve teknik sergisi Expo 85 açıldı. Bu serginin amacı, bilim ve teknik alanında en son gelişmeleri ve yenilikleri sergilemek. Bu alanda yeniliklere düşkün olanlar ve yeni üretimlerin peşinde olanlar için bu tür sergiler kaçırılmayacak birer fırsattır.

1985 yılında büyük yankılar ile açılan bu serginin en ilginç parçası, bir iletişim uydusu. Sergiyi hazırlayan yetkililerin önceden tahmin ettikleri gibi bu uydu gezegenler arasında büyük ilgi uyandırıyor.

Yeni iletişim uydusu, Amerikan teknolojisinin en son harikası olarak görülüyor. Ama sergiyi gezenlerin kafalarında ortak bir soru uyanıyor: Amerikalılar neden bu "şaheserlerini" Japonya'da sergiliyorlar? Bu sorunun yanıtını ise, Amerikalı yetkililer veriyor: Japonya'da açılan böyle bir sergide teknolojik bir yeniliğin sergilenmesi, bu yeniliği bütün dünyaya duyurmak demektir. Böyle bir fırsatı kaçırmak istemedik. Sergiyi gezenlerin yeni iletişim uydusuna gösterdikleri ilgi, Amerikalı yetkililerin bu düşüncelerinde ne kadar haklı olduklarını kanıtlıyor.

Japonya'da açılan sergi, başta Amerika olmak uzere bütün dünyanın ilgisini çekti.

BİR HÜCRENİN İÇ YAPISI

BUNDAN on yıl öncesine kadar biyologlar bile hücrelerin protein yüklü liflerden oluşan bir iç yapıları olduğunu bilmiyorlardı. Ama artık bu iskeletin hücrenin hareketinden kimi hastalıkların ortaya çıkmasına kadar birçok alanda etkili oldukları biliniyor.

Şimdiye dek hücrenin bu yapısı ile ilgili geniş bilgi elde edilememesinin nedeni yapının çok küçük ve narin olmasına bağlanıyor. İlk kez 1974 yılında New York'da bu alanda çalışmalar ve araştırmalar yapılmaya başlanmış. Çalışmalar ilerledikçe, ortaya çıkan şaşırtıcı bulgular, bilim adamlarının dikkatini çekmiş ve bu alanda çalışmalarını yönlendirmişler.

Çıkan sonuçlara göre, hücreler ile ilgili kimi hastalıkların temelinde hüc-

KIŞ UYKUSUNA YATAN AYILAR NEDEN AÇLIKTAN ÖLMEZLER

BİRTAKIM hayvanların kışı uyuyarak geçirdiklerini ve ilkbaharla birlikte uyanıp, yeniden doğaya uyum sağladıklarını biliriz. Kış uykusuna yatan hayvanların başında ayılar gelir. Sürüngenlerden ise yılan, kertenkele, bu arada kaplumbağa sayılabilir. Bu hayvanlar kışı uyuyarak geçirirler, ama besin almadan nasıl yaşayabilirler?

Amerika kıtasına özgü siyah ayının kış uykusuna yatıp ilkbaharda uyanması, uzmanlarca fizyolojik uyumun en güzel ve ilginç örneği olarak görülüyor. İninde yalnızca bir çatı koruması ve yeterli oksijen ile su ve yiyecek olmadan beş ay geçirir bu ayılar.

Kış uykusu için inine çekilen ayının vücut ısısı ancak üç ya da dört derece düşer. Enerji gereksinimini, yağ depoyalayarak karşılar. Bu aynı zamanda, ciğerlerden ve deriden uçan sıvı miktarını da karşılayacak suyu da sağlar.

AYDA NELER OLUYOR

İNSANOĞLUNUN ay ile ilgili bilimsel çalışmaları belki yenidir, ama aya duyduğu ilgi ve merak hiç de yeni değildir. Dünyadan oturup izlediği bu parlak, yuvarlak nesne nedir, acaba orada hayat var mıdır, gibi sorular insanoğlunun zihnini hep kurcalamıştır. Aya ilk ayak basan Amerikalı astronot Neil Armstrong'dur. İnsanın aya attığı bu ilk adımla, ayla ilgili karanlık birçok nokta aydınlığa kavuşmuştur.

Bilindiği gibi ayda hava yoktur. Bu yüzden de güneş ışınları dağılmaz. Buna göre de gündüz bile, gökyüzünün siyah olması ve yıldızların gözlenebilmesi gerekir. Ama edinilen bilgilere göre durumun böyle olmadığı görülüyor. Neil Armstrong'un aydan döndükten sonra verdiği bilgilere göre, ay yüzeyindeki taşlar ve kayalar güneş ışınlarını yansıtıyor. Bu yansıma ile o kadar güçlü bir ışık ortaya çıkıyor ki, göz bebekleri küçülüyor. Nasıl yeryüzünde aşırı güneşli bir günde gözlerimiz kamaşırsa, ayda da öyle oluyor. Ama bu aşırı ışığa karşı gözler korunursa, o zaman yıldızların gözlenme olanağı ortaya çıkıyor.

relerin bu iç yapısının rolü büyük. Hücrenin iskeletini oluşturan liflerin taşıdıkları protein, hücre hastalıklarına neden oluyor. Bunların içinde bilindiği gibi bugün çağımızda en önemli olanı kanserdir. Kanser üzerinde yapılan araştırmalar, bu hastalığın bir hücre hastalığı olduğunu ortaya koymuştur. Bilim adamları, son araştırmalar ile, bu hastalığı, hücrelerin iç yapılarında ortaya çıkan bozukluklara bağlamaktadırlar.

Esat Çelik, alt sırada (soldan dördüncü) şampiyonluk maçından sonra görülüyor.

ESAT ÇELİK HARİKALAR YARATIYOR

Sporumuzun hali gözler önünde... Doğrusu pek gururlanamıyoruz... Aldığımız birçok branştaki sonuç, hepimize üzüntü kaynağı oluyor... Ama çocuklar size Almanya'daki hemşerilerimizden mutlu bir haber...

Almanya gençler ligi şampiyonu **Stuttgart**'ın kadrosunda yer alan Türk çocuğu **Esat Çelik** harikalar yaratıyor... Stuttgart'ın en gözde oyuncularından biri olan Esat Çelik'in, özellikle golcülüğü büyük dikkat çekiyor...

16 yaşında olan Esat Çelik için hocası Güntner şöyle diyor:

"Esat burada bulunan Türkler'in gurur kaynağı... Son derece efendi ve klas bir futbolcu... Yakında Türk Millî Takım forması giyerse kimse şaşmasın..."

Evet, bizler de Esat Çelik kardeşimizi Türk Milli Takımı forması ile görmek istiyoruz...

RUGBY

Bu sayımızda sizlere ülkemizde pek az tanınan bir spordan söz edeceğiz. İlk kez 1823 yılında oynanan Rugby, günümüzde batı Avrupa ülkelerinde epey ilgi görmektedir. Onbeş ve onüç kişiyle oynanan iki türü vardır. Bu iki tür temel olarak birbirine çok benzemekte puan kazanma ve bazı ayrıntılarda biraz farklılaşmaktadır.

Rugby'nin özelliği; tartışmalı durumlarda topu hangi takımın kazanacağını belirlemek için yapılan itişmelerdir.

Rugby de oyun alanının boyu en çok 100 metre ve eni en çok 69 metredir. Dikdörtgen olan oyun alanı bir orta çizgi, iki dip(ya da arka çizgi)ve yan çizgilerden oluşur. Her iki dip çizginin ortasında H harfi biçiminde birer kale vardır. Eni 5,6 metre üst direk yüksekliği 3 metre olan bu kalelerin futbol kalelerinden farkı aralarında ağ bulunmayışı ve gol oluş biçimidir.

Futboldakinin tersine golün geçerli sayılabilmesi için topun kalenin içinden değil üst direğin üstünden ve iki yan direğin arasından geçmesi gerekmektedir.

Rugbyde gol atmak oyunun amaçlarından yalnızca birisidir. Asıl amaç topu rakip takımın dip çizgisinin gerisinde yere bırakabilmek, başka bir deyişle değdirebilmektir. Bunun için oyuncular topu kapıp koşarlar ya da koşarken topa ayakla vurabilirler. Bu sırada rakip takım da, bu oyuncuların belinden sarılarak yere düşürmeye, ya da türlü sertliklerle önlemeye çalışır.Rugbyde paslaşma çok önemlidir. Ancak geriye doğru yapılabilir. Yani, topu elinde bulunduran bir oyuncu, takım arkadaşına, topu ancak arkadaşı kendisinden daha gerideyse verebilir. Öne doğru elle pas vermek kesinlikle yasaktır. Bu, ilerlemeyi güçleştirmek için konulmuş bir kuraldır.

Top, rakip takımın dip çizgisinin gerisine bırakılırsa dört sayı kazanılır. Ayrıca, topun çizgiyi geçtiği yerin gerisinden kaleye doğru bir direk atış yapılmak hakkı kazanılır. Top iki direğin arasından ve kale üst direğinin üstünden aşarsa bu da iki sayı getirir. Penaltılarda da kaleye direk atış yapılır. Penaltı dip çizgiyi geçmek üzere olan bir oyuncuya faul yapılırsa verilir. Rugby'nin bir özelliği de tartışmalı durumlarda topun hangi takım tarafından kazanılacağını belirlemek için yapılan itişmelerdir. İngilizce'de "Scrummage", Fransızca'da "Melee" adı verilen bu itişmeler oyunun en zevkli ve heyecanlı yönünü oluştururlar. En güçlü ve uzun boylu üç oyuncu önde durur ve omuzlarından birbirlerine sarılırlar. Arkada iki oyuncu öne eğilip başlarını ön üçlünün yan adamlarının kalça boşluklarına dayarlar onlarında arkasında yine öne eğilmiş üç oyuncu daha itici güç olarak bulunur. Top iki takım oyuncularının arasına hakem tarafından bırakılır. Hangi takım, rakip takım oyuncularını iterek sürüklerse top kendi arkasında kalacağından topu eline geçirir. Yüksek fizik kondisyon ve güç isteyen Rugby, erkek sporudur. Rugby 'ye çok benzeyen ama çok daha sert olan Amerikan futbolu ile Rugby'yi karıştırmamak gerekir. Amerikan futbolundan ileride söz etmeye çalışacağız.

ULUSLARARASI GENÇLİK YILI

1985 yılı, Birleşmiş Milletler Genel Kurulu tarafından, "Gençlik Yılı" olarak ilan edilmişti. Birleşmiş Milletler'e bağlı ülkelerin posta idareleri de, Gençlik Yılı nedeniyle "özel" seriler yayımlamışlar, bu seriler için de "ilk gün zarfı" uygulaması yapmışlardı.

"Gençlik Yılı" nedeniyle özel seri çıkaran ülkelerden biri de Jersey. İngiliz Milletler Topluluğu'na bağlı küçük bir ülke olan Jersey'in Posta İdaresi tarafından tedavüle çıkarılan 10, 13, 29, 31 ve 34 penny değerinde beş pulda oluşan seride, ülkedeki gençlikle ilgili kuruluşların tanıtımı yapılıyor.

Gençlik Yılı nedeniyle basılan pullarda Jersey'de bulunan izci kuruluşları ile çeşitli gençlik dernekleri tanıtılıyor

BELÇİKA

Belçika Posta İdaresi, 18 Mart 1985 tarihinde üç pulluk özel bir diziyi satışa sundu. Dizide, çeşitli orkide türleri tanıtılıyor. Pulların her birinin değeri 15 Belçika Frangı.

Solda: dizide yer alan pullardan bir orkide türü görülüyor.

MACAU

Uluslararası, gençlik yılı nedeniyle, Macau Posta İdaresi, 19 Nisan 1985 tarihinde iki pul tedavüle çıkardı. Pulların resimlenmesi için ülke çapında bir yarışma açıldı. 12-18 yaşları arasındaki gençlerin katıldığı yarışmada birinci olan eser basıldı.

ZAFERİN 40. YILDÖNÜMÜ

1985 yılı Mayıs ayı, bütün dünya için önemli bir tarihti. Avrupa'yı kana bulayan, milyonlarca insanın ölümüne neden olan İkinci Dünya Savaşı sona ermişti.

Savaşın sona erişinin 40. yıldönümü nedeniyle, Fransa Posta İdaresi "Barışın sağlanması ve Özgürlük" başlığı altında iki pul tedavüle çıkardı.

Bilindiği gibi 5 Mayıs tarihinde Alman birlikleri, Fransız Ordusu tarafından durdurulmuştu, 7 ve 8 Mayıs tarihlerinde imzalanan anlaşmalarla savaş sona ermişti.

YUNANİSTAN

Yunanistan Posta İdaresi 29 Nisan 1985 tarihinde tarihi yapıtlar dizisi başlığı altında üç pul satışa çıkardı. Pulların konusu "MİLO ANIT-MEZARLARI"

Milo anıt mezarları M.S 2. yüzyıldan kalma en eski hıristiyan kalıntılarından biridir. Binlerce mezarın bulunduğu, anıt-mezarlık, yalnızca mezarlık değil, aynı zamanda ilk hıristiyanların ibadet yeriydi

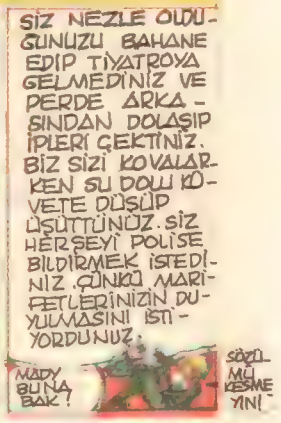

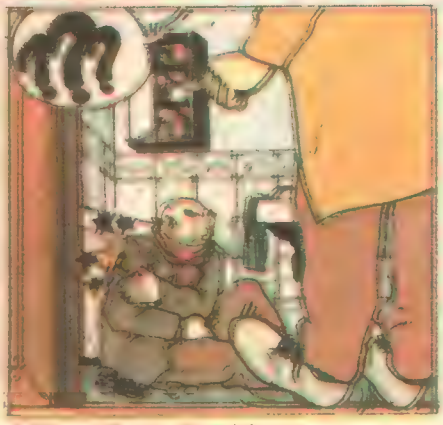

Copyright (Yayın Hakkı): Hachette-Milliyet Çocuk Dergisi

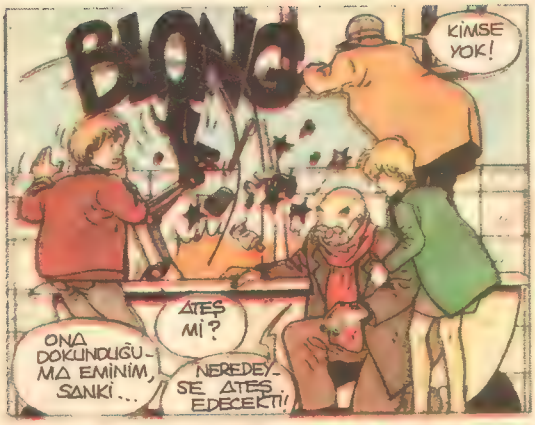
BLONG
KİMSE YOK!
ONA DOKUNDUĞUMA EMİNİM, SANKİ...
ATEŞ Mİ?
NEREDEYSE ATEŞ EDECEKTİ!

VE BİRAZ SONRA...
BELKİ DE BU ADAM GERÇEKTEN BİR HAYALET.
BİZİ YİNE ATLATTI.
PEKİ YA BİSTANKLAK BABA'YSA...

ZIRVALAMA! SEN DE ÇOK İYİ BİLİYORSUN Kİ, BİSTANKLAK BABA OLAMAZ O... NE SAÇMALIK!

PETASEK'TEN SONRA SIRA BİSTANKLAK'A GELDİ!

BOYNUM KOPACAKTI YAHU!
ÇABUK!

VE, AZ SONRA
NE OLDU BİSTANKLAK BABA? BU NE HAL?

TELEFONDAKİ JANDARMAYDI. ARKADAŞLARININ SAĞ KALMASINI İSTİYORSAN, BU İŞE BURNUNU SOKMA DEDİ.
ARKADAŞLAR MI ??

??
DOĞRU, ONLARI UNUTTUK!

VE BUNUN, ONUNLA BENİM ARAMDA BİR İŞ OLDUĞUNU SÖYLEDİ... ŞİMDİ SIRA BENDE!!!

DİNLEYİN, AKLIMA SON BİR ÇARE GELİYOR. BELKİ BU ÇILGINI YAKALAYIP, BİZİMKİLERİ BULABİLİRİZ.

AYNI ANDA...
SUNU BİR YAKALASAM!!

TÜH!
CRAAC CRIC
DİNLEYİN BENİ KÜÇÜK SOLUCANLAR... BUGÜN BENİM EN BÜYÜK GÜNÜM... YILLARDIR İTİLİP KAKILMANIN SONU OLACAK BU GÜN!
JANDARMA ÖCÜNÜ ALACAK. ARTIK SON SAHNE GELDİ.
HA HA HA HA HA HA
BİSTANKLAK BABA!
HA HA HA
VE GECE YARISI...
SİZE SÖYLEDİĞİM ÇIKTI. ONUN BURADAN GEÇECEĞİNE EMİNDİM.
CLAP CLAP CLAP CLAP
HAYDİ GİDELİM.
ARTIK ELİMİZDEN KURTULAMAZ...
BURADAKİ GEÇİTLERİ EZBERE BİLİYORUZ.
DİKKAT!

BOM
?!
...TION
BENİ İZLİYORLAR!
...TION
BOM
BOM
BOM
BOM
CRRAAC
BROOOOOOOM
VE LİST KATTA...
BRRRRRRRRRRR
?!
AAAAH!
CRRRRRAAAACC
?
SEVGİLİM, NEREYE GİDİYORSUN?
NEREDESİN CANİKOM?
GÜNEY KUTBUNDAYIM!
LAGİY, YARALI MISIN?
HAYIR, KELLEYİ KURTARDIM!
NE OLURSA OLSUN, İLERLEYECEĞİZ.
AZ SONRA...
YİNE KAÇTI!
KAÇAN KAÇAR, KALAN SAĞLAR BİZİMDİR.
ELİMİZDE HİÇ İPUCU DA YOK!..
PÖFF!.. BU TOZLAR YAPIŞTI KALDI ÜSTÜME...
YİNE BAŞLANGIÇ NOKTAŞINA DÖNDÜK.
?!?!

Sürecek

KARDEŞ
EĞİTİM HİZMETLERİ A.Ş.

İŞTE KARDEŞ'DEN
BAŞARININ KARŞILIĞI

SINIFINI GEÇEN İLK VE ORTAOKUL ÖĞRENCİLERİNE

100 ADET AIRFIX, BİNLERCE SÜRPRİZ ÖDÜLÜMÜZ VAR!

AIRFIX

KARDEŞ EĞİTİM HİZMETLERİ A.Ş.
1985 yılında bir üst sınıfa geçen
ilk ve ortaokul öğrencilerini ödüllendirmektedir.
"BAŞARI" armağanlarımızdan kazanabilmeniz için
aşağıdaki kuponu velilerinize doldurtup, keserek
adresimize postalamanız yeterlidir.

ADRES: Kardeş Eğitim Hizmetleri A.Ş. Büyükdere Cad.
Hürmet Keçeli İş Hanı 49/1 Kat: 3 Mecidiyeköy - İSTANBUL
En son kupon yollama tarihi 15 Haziran 1985

Ciddi ve istikrarlı yönlendirme, tasarrufun güvencesidir.

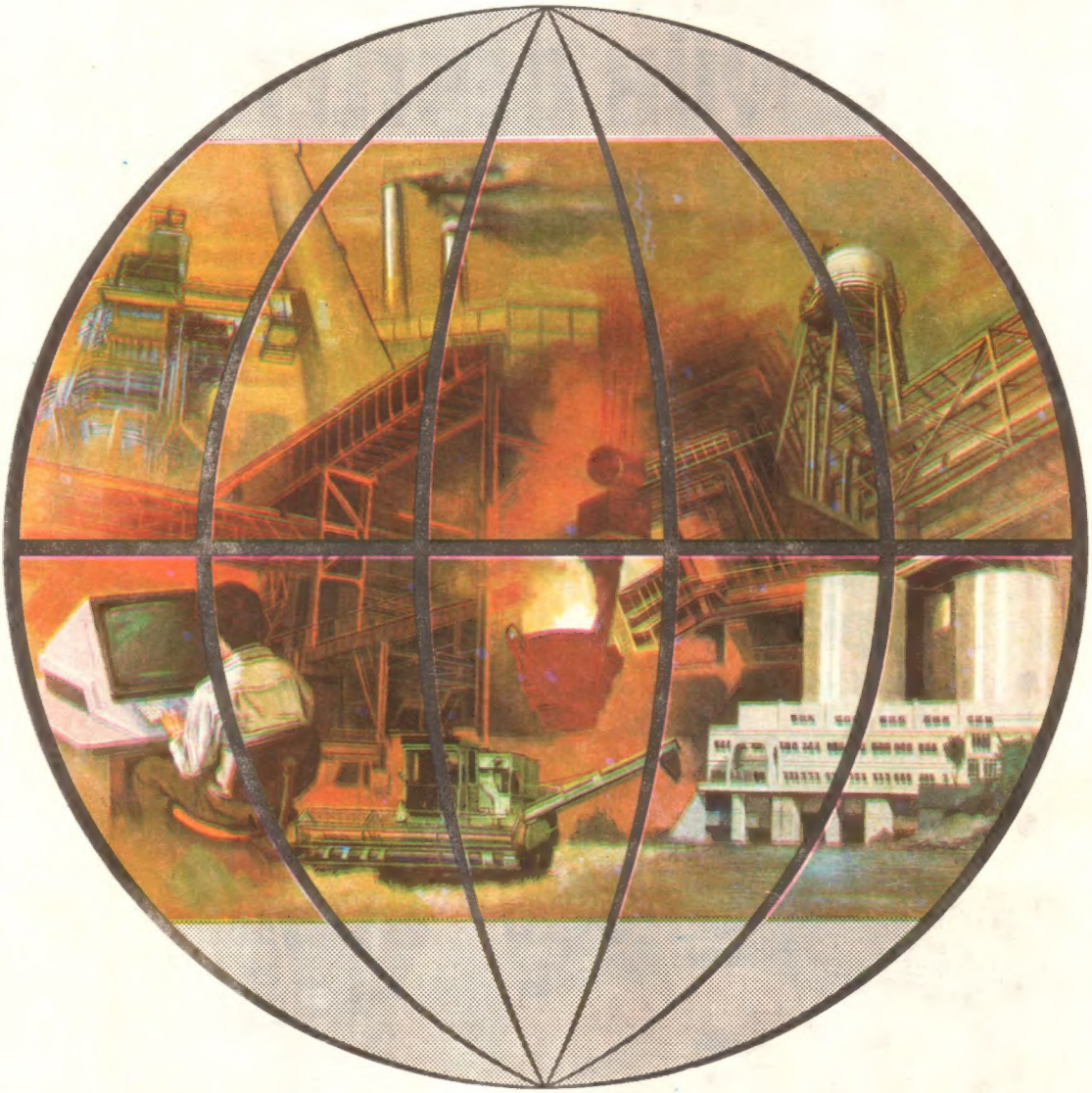

Türkbank, tasarrufun güvencesine ve yönlendirilmesine gösterdiği özen ve ciddiyetle, ülke ekonomisine büyük katkılar sağlamaktadır. Mutluyuz, gururluyuz.

Daima güvenle, daha mutlu geleceğe.

TÜRK TİCARET BANKASI
TÜRKBANK